

**Tvá víra
tě
uzdraví**

www.zivot-vecny.cz

www.immtorallive.com

www.facebook.com/zivotvecny

OBSAH

Úvod

Co je bůh ne kdo

Anatomie duše

Pohádka mládí pro tělo i duši

Čas tu není

Tajemství osudu

Věčný život

Příze života, osudové linie

Fraktální obraz světa, skrytý

plán stvořitele

Pokrm pro duši

Úvod

Tak to kniha vás uvede do problematiky osudu a života věčného. Každý kdo v něj uvěřil, jej žil. Vychází ze zkušeností, podloženými zázraky, které jsem viděl a zažil. Napsání této knihy, předcházelo studium bible a splnění mého dětského snu, náboženské cesty do Beninské republiky, kde jsem duchovně procítl. Zvláště pak zmíněná podobenství jsou ze skutečného života.

Tato kniha je napsána v souladu se základní listinou práv a svobod, především články 15, 16, 17, dále pak zákona č. 308/1991 Sb. o svobodě náboženské víry.

Co je bůh ne kdo

Bůh je všudy přítomný, vševědoucí, milosrdný, vše mocný v jeho možnostech je vše, vším je on a on je vším je bez pohlaví bez myšlenky bez názoru bez postoje prostě jen je ať již v něj věříme či nikoliv. Důležitější však je, že on věří v nás neb my věříme v sebe, on věří, všemu čemu my. On je to světlo a my jsme jím, ať již chceme či nechceme.

Zvedneš kámen, je tam,
zlomíš klacek a je tam. Vidíme
boha každým dnem, nejen
všude kolem sebe, ale také v
sobě.

Z technického hlediska je bůh
každá částice celého
multivesmíru a všech
paralaleniích vesmírů, které
vznikají při každém co když.
Bůh nemyslí, myslí duše jenž
v něm přebývají, pro boha čas
není.

Bůh se tak jako každý jiný
živoucí organizmus skládá z
mnoha částí, co je mu vlastní
je fraktální zobrazení do sebe
sama, bůh se nevidí z venčí,

jak jej vidí stvořitel. Vnímá jen své vnitřní pro nás vnější údy.

Bůh je jako matrijoška, jeho vnitřní části do sebe přesně zapadají, mají své cykly své dráhy své vlastní zákony. Tyto zákonitosti se genericky dědí od nejsvrchnějších částí až po jejich části vnitřní, ne vždy a ne pro všechny zákonitosti avšak naopak.

Pohlédneme-li na vesmír okem stvořitele, podíváme-li se hlouběji, pak se jedná o celou nekonečnou řadu fraktálních zobrazení jednotlivých bohů vynořujících se do sebe sama a to jak v

makrosvětě, tak v mikrosvětě.
Vesmír, mléčná dráha,
sluneční soustava, země, tvor
v jedné linii a v jedné cestě
mléčné dráhy, jenž nám je
vlastní, podobné zákonitosti
platí pro jiné hvězdokupy.

Z toho to úhlu pohledu jsme
každý pánem bohem ve svém
vlastním těle, proto všechny
nemoci těla jsou nemoci duše.

Vzhledem k tomu, že čas tu
není, v zásadě záleží nejen na
tom, co kážeme nýbrž a proto
také na tom co pijeme neb
jsme to, co jíme, kdykoliv a
kdekoliv jsme požily a uvěřily
podle této víry se nám tak

dělo v přítomném čase, ať již jsme požily v budoucnosti či minulosti. Což platí nejen pro potravu tělesnou, ale nýbrž i pro potravu duševní. Duševní potravou jsou nám slova, obrazy, myšlenky, skutky soudy a jiné.

Co se jinému může se zdát, jako chaos tomu bůh dal přesný řád, vždyť bez jeho vůle se ani stéblo trávy nepohne.

Jeho vůle je vedena po přímé cestě spravedlivých, jenž je určena vlastní vírou v jeho vnitřní zákony, které jsou tvořeny a zakotveny v samotné podstatě jeho existence.

Nebýt těchto fyzikálních zákonů a zákonů lásky, přitažlivostí, akcí a reakcí nebyli bychom ani my ani on.

Vystupující z tohoto řádu a pořádku vládnu nad světem slovem a skutky nespravedlivými synové a dcery ďábla, již jsou v myšlence pokoušeni vždy

odpovídat na ony kauzální otázky JAK, CO KDYŽ a jiné. Tito jako zdroj chaosu zanikají ve svém vlastním pekle, a hynou pod tíhou své vlastní svévole neboť každým jak, staví sebe sama před psychologické zrcadlo, v němž vidí výtvor, jenž plyne z odpovědí na ony kauzální otázky.

Toto zdědily po svém otci, avšak nedokázali se tohoto vzdáti jako ďábel, který se ze svých chyb již poučil neb pochopil podstatu teorie v kruhu. Jejich osudem je žít před svým vlastním zrcadlem ve věčné samotě a zatracení tak jak sami sobě předurčili.

Sami sobě jsou tvůrci svých osudů a sami sobě jsou stvořiteli onoho pekla, jímž procházejí za svého života. Každá lež je jim pravdou neb vidí, jak se utváří před jejich vlastníma očima, ztraceni ve lži tak vtahují do onoho pomyslného pekla okolní svět a zakřivují tak prostor a čas jenž se jejich osobním peklem nazývá.

Đábel není zlý jsou jen zlé myšlenky a přání lidí jenž utvářejí peklo ve svém vlastním světě neb je baví pozorovat a žít v hrůzách či dobrech jenž je obklopují, žijí ze zla, ve věčném boji o

energii, jenž z nás samých
čerpají prostřednictvím pekla,
které utvořily. Touto energií je
hmota čas a prostor, touto
energií je náš život sám,
pozastavme se vždy proto nad
každou odpovědí na otázku
jak, zdali je ze srdce našeho či
srdce cizího nýbrž a protože,
neděje li se nám dle srdce
našeho, jako bychom ani
nežily.

Děti se rodí, nevinné a čisté
jak slovo boží neb ve smrti jim
bylo dáno odpuštění od všech
hříchů předešlých, je bez
podivu, že právě s rostoucím
věkem a zkušenostmi se lidé
čím dál více ponořují do svého

vlastního pekla, jejímž
vykoupením je smrt sama.

Oním peklem byli Adam a Eva
vypovězeni z ráje. Oním
peklem, jež utvořily, prodali
svou duši ďáblu, kterého tak
nazývají už jen, protože byl
prvotním zdrojem myšlenky.

Oním peklem se z lidí stávají
čerti, démoni a padlý andělé,
zdědíce neřest neustálého
obdivování sebe sama,
nedokáží již odvrátit pozornost
od svého pekla, které se jim
stalo zrcadlem, pakliže na
moment nahlédnou,
do reálného světa jen
nevěřičně pokývují.

Vysvobozením z pekla je odpuštění sobě samému a nesobecký čin, jenž se stane pokáním. Uvědoměním si, že každý je jiný a že miluji bližního svého jako sám sebe.

Uvědoměním si, že nejlepší je originál. Kdo v srdci se lží prohřešil či ve víře druhého pohanil jako by sám tak vykonal a sám uvidí, čemu uvěřil, to budiž jeho zrcadlem.

Ptáte se tedy, proč se rodí některé děti nemocné, odpověď je jednoduchá, ti co si ve hříchu naložily více, než unesly přenesly své břemeno na děti ač nevinné, nesou viny svých otců až do desátého

pokolení, ve snaze uniknout trestu převedly ve falešném a nespravedlivém soudu vinu na děti a těší se tak dočasné úlevě, vězte však, že trestu neuniknou, co zaseli to sklídí a podle jejich viny jim bude opět naměřeno stejnou měrou, jako oni naměřily nevinným tak bude naměřeno i jim.

Oblak zla narůstající
geometrickou řadou tak
dopadá na každého z nás.
Proto musí být zlo vymýceno
láskou jednou provždy.
Nikommu neříkej jak, pouze
konej dle hlasu svého srdce.

Nemusí to tak býti, je to tak jen proto, že chtěli. Ti co sami káží peklem, neradi slyší onu odpověď na jak, neb přesně ví o čem je řeč.

Cestou očištění je pak ono pomyslné neuved' mě v pokušení a odpuštění v skutku nemstít se. Jsou panovační s pocitem nadvlády díky zaslíbené moci pekelné vznikající ruku v ruce s peklem samotným, jež utváří nejen sami sobě, ale i svému okolí.

V čem jsou svatí, andělé, pán
bůh a jiné bytostí dále a výše
je láska nejen k sobě
samému, ale rovněž ke svému
okolí neb se ke svým
vědomostem naučili postavit.
Jejich schopnostmi jsou
možnosti vystoupit z onoho
vymyšleného světa, pekla
plného snů a představ okolí,
neb když jsem nemyslel já tak
kdo?

Čí osud to má být, pakliže
jsem si jej neurčil já sám, kdo
komu dal právo kázat mi vodu
a sám popíjet vína když před
bohem jsme si všichni rovni?
Nenechávají se strhnout do
svévole druhých, protože
nejsou svévolníky, nejsnazší

je poznat sám sebe neb v
mlčení je svoboda. Mlčeti
zlato, mluvíti stříbro.

Žijí na stezkách spravedlivých,
které jsou v bezčasí bodem a
v čase přímkou.

Okem nestranného
pozorovatele můžeme cítit a
všimnout si, kterými hybateli
jsme posouváni, kdo si s námi
hraje, vždy budou stát na vaší
cestě a vždy se budou tvářit
jako pastýři a svatí, že však
stvořili peklo, do kterého vás
vtahují, si uvědomují, trest
však pocítí až v den
posledního soudu, v den
skonání kdy je vše sečteno.

Co do světa přinesli, jim bude naváženo a podle jejich skutků a myšlenek, jejich IQ a EQ budou souzeni jimi samými.

Kdo nenabude upřímného srdce, nemůže se zrodit neb by nežil. Každý chce být před bohem spravedlivý a tak se věru každý spravedlivě sám před zrcadlem odsoudí za všechny špatné skutky, v obrácení pak budou povoláni k znovu zrození a za dobré odměnění v dalším životě.

Někteří čekají na odpuštění samým sebou celou věčnost, jiní se rodí ihned, “já nerad čekám”.

Proto buďte obezřetní a předcházejte peklu, nežli do něj vstoupíte či je začnete utvářet, žádné poklady světa vám nevynahradí ztracený kus života.

Bůh je prostý a jeho zákonitosti věčného života jsou zakotveny pouze pro spravedlivé a ctnostné bytosti, jež jdou po přímých liniích, díky nimž se vykoupili z pekla v zásadě nesobeckým činem, každý skutek či slovo, který je poskvrněn hříchem pro pohrdání desatera a jiných zákonitostí je mstou sobě samému a všem ve vašem okolí, je čistou svévolí neb bude zatracen a nebude podílem na věčném životě.

To je, ona pomyslná úzká brána, jež je zakotvena v základech kvantové fyziky a víry samotné.

Porušením, spojitosti a linearity časového kontinua ať již je v největším možném měřítku bezčasí bodem samotným, ztrácíme všechny podíly předešlé, navazující na sebe pouze spojitosti poslední, jenž nám jsou mnohdy poučením těsně před smrtí, z čehož plyne ona čistota dětí a obrácení v pravdu, kterou si za života vylhali.

Technickému vysvětlení se budu velice rád věnovat v další knize s názvem “vyšší dívčí”.

Problematika pokoušení je zobrazením problému, který vyvstane oním hříchem, protože potrestán není jen hříšník sám nýbrž pokoušený i pokašitel. Propadl-li skutek peklu, propadl tak i pro toho co jej vytvořil tak pro toho kdo se jím nechal pokoušet, podíl je proto navěky zatracen avšak nebude zapomenut.

Nejlepší je originál, avšak nejsou li 2 body v celém časoprostoru tvého života na stejném místě i stejný čas byt by v myšlence, mohou v zásadě existovat kopie, pakliže ano zanikají.

Msta je cestou do pekla, lid
uvržen do pekla mstí se sobě
navzájem a kradou si skutky,
však zatím netuší, že pod
tíhou své svévole zhynou neb
jako by nežily, když nenabyli
podílu na věčném životě. Kde
rodí se děti, jako nemluvňata
jinde již mluví v útlém věku,
kde rodí se děti bez talentů,
jinde se rodí děti plné podílů z
minulých životů.

Takový je rozdíl v cestách
svévolníků a cestách
spravedlivých. Takový je to
zákon akce a reakce,
spravedliví vždy kráčí vpřed a
svévolníci se vždy vlečou
zaslepeni svým vlastním
hněvem obklopují se
pomstou ve víře neb místo
dobra ve zlo a lež uvěřily,
byť by byli v tvých očích
krásnější, pýcha a pokrytectví
jimi vládne.

Syn a dcera ďábla vždy se bude před tebou tvářit jako svatoušek a povyšovat se nad tebou, pyšný ze své krásy zahleděn sám do sebe a obrazu světa, jemuž uvěřil, věz však, že klid vítězí, zlom mu jeho lež a uvidíš sám, že nevěřícně bude se smíchem tvrdit, že to není pravda ať již slovem, pohledem či skutkem, neb oni kážou vodu, pijí víno. Přijde-li svévolník ti do cesty ty synu, dcero spravedlivých odpusť a uхни mu neb nejhorší je srážka s blbem.

On sám se potrestá pod tíhou své svévole. Pravda a láska vždy zvítězí nad lží a nenávistí.

Charakterové vlastnosti boha tak jak jej vnímáme, jako vliv našeho okolí na nás samé jsou takové, jací jsme my sami. Jsme li v prostředí bytostí láskyplném je bůh k nám láskyplný, proto se vyplatí doufat v dobro boží a neodvracet se do lásky.

Každý zdroj hněvu a nenávisti plodí jen zlo, které se v bohu šíří jako temný mrak a zpětně nás negativně ovlivňuje. Každý zdroj lásky a

porozumění je pak svěžím
vánkem, který dodává naší
duši v bohu pocity svobody,
lásky, nezávislosti a
pochopení.

Bůh je jako pískoviště kde si
hrají malé děti, když tvoří
hrady s písku utvářejí tak jeho
nový obraz a zhmotňují své
myšlenky, mnohdy k nám bůh
promlouvá skrze skutky
druhých jako reakci na skutky
naše, jenž jsou výsledkem
našeho emocionálního a
logického stavu v moment kdy
skutek nastane.

Bůh je plný zrcadel, zobrazení jednotlivých emocionálních a logických naladění jenž jsou projektovány skrze boží skutky, ten v nás i k nám promlouvá skrze ně a my promlouváme k němu stejným způsobem, ať již slovem, činem, v obrazech, představách či přáních.

Vše je pro něj jako modlitba a vše je v komplementu vyslyšeno, věčný souboj argumentů všech pro a proti je pak soutěží modliteb všech v bohu a v zásadě na tom záleží zda je naše představa zhmotněna, uskutečněna. Vše je dialog.

Cesta monologu je cestou
prahnoucí po moci a slávě,
která vždy nabývá konce,
cestou spravedlivých je cesta
dialogu. Hledání proaktivního
dialogu, společné cesty a za
dělení se a začlenění do
společnosti, kdy v bohu
hledáme harmonii, průsečík
všech modliteb, pro které
bychom v realizaci našli
uspokojení a radost.

Dialog nám vždy otevírá cestu
a dává nám svobodu,
rozhodnout se byť by každý
dosáhl svého podílu, vězte, že
vždy je cesta.

Bůh je cesta, po které kráčíme
směřující k našim srdcím,
jimiž jsme my a naše vlastní
já.

Duch svatý, je z biblického
úhlu pohledu duše svatá,
duše čisté pravdy, lásky a
harmonie. V Bibli popisovaná
jako duše, jež byla vyslána
Ježíšem, aby šířila pravdu a
jiných příkladů.

Duch boží, je duší celého
boha živého, je vším.

Duchem svatým můžeme rovněž považovat část ducha božího, jenž se skládá z neživé hmoty, voda, vzduch, země, plamen a plazma.

Můžeme se také setkat s pojmem v duchu svatém myšleno v duchu lásky, pravdy, odpuštění a pokory. Lidé s oblibou říkají, nalijme si čistého vína, avšak duch svatý víno pít nepotřebuje, on káže vodu, pije vodu, takto si udržuje svou čistotu.

Anatomie duše

Stejně tak jako tělo, i duše má svou anatomii. Skládá se ze spousty částí, kde každá z nich má svůj účel. V zásadě se dá říct, že v určitých případech kopíruje anatomii těla.

V každé buňce je živá duše, všechny buňky se pak spojují v komplexní celek. Je milné se domnívat, že máme pouze 5 smyslů. Ve skutečnosti jich je mnohem více a mnohé z nich nebyli lidmi objeveny, protože již lidem nejsou určeny pro jejich nedostačující emocionální intelekt, alespoň

ne v tomto stádiu vývoje. Mnoho z těchto smyslů je užíváno automaticky synchronně, ve smyslu kopírování informací ve víře ze smyslu těla do smyslu duše, přijímání informací a to jak ze světa vnějšího tak světa vnitřního pohledu.

Tělo je pouhá nádoba pro duši. Součástí duše každé naší buňky je jednoznačný popis, program celého organismu. Naši fraktální podstatu duše, těla si přenášíme ve věčném životě v cyklu rození a umírání. V čase však přicházejí změny, jež jsou trestem za hříchy z minulých životů.

Genesis 1:26 I řekl Bůh:
“Učiňme člověka, aby byl
naším obrazem podle naší
podoby.”. Podobenství duše,
zobrazení těla.

Speciálním příkladem
pochopení, zda jsme objevily
všechny své smysly, jsou
příklady živých snů, kde se
nám mohou aktivovat smysly
takříkajíc záběhu. Jsou to sny,
ve kterých cítíme vůně, hmat,
orientaci například sny s
levitací, slyšíme, ve kterých si
pamatujeme, vzpomínáme,
přestavujeme.

Sen je třeba chápat jako prostředek pro interpretaci, ve snu se interpretují různé skupiny myšlenek, faktů, dle víry, již jsou dále formovaný v obraz, zvuk a jiné komunikační kanály což je přímo součástí duše.

V zásadě máme komunikační kanály 3 vrstev a následně dle média, v kterém se informace přenáší. Komunikační kanály se mohou mísit a kombinovat.

Známe kanály realita, virtualita, sen. Pro přístup do nebe a jeho plné pochopení, musíte mít všechny kanály. To ovládá jen pán bůh. Svatí a

andělé mají kanály 2 a to
realita a sen.

Člověk kanál jeden, realita
přes den, v noci pak před
probuzením nahodilý a krátce
přístup do kanálu sny a to jen
pro čtení, mívá sny zpravidla
náhodné a neutříbené, více
méně chaotické způsobené
kvantem lží, polo pravd a
mýtů, v které uvěřil, někteří
lidé mají různé druhy darů v
podobě speciálních druhů
snů, jako jsou například sny
věštecké, či sny, které je před
něčím varují.

Pohádka mládí pro tělo i pro duši

2. *Samuel 7*

8 Řekni mému služebníkovi Davidovi: Tak praví Hospodin zástupů – Já jsem tě vzal z pastvin, od ovcí, abys byl vůdcem mého lidu Izraele. 9 Byl jsem s tebou všude, kam ses vydal, a všechny tvé nepřátele jsem před tebou vyhladil. Proslavím tvé jméno jako jméno jednoho z největších mužů na zemi.

“Vedu tě pastvinami, po lukách, horách, řekách, byť by, vyšel jsi z pasti, již na tebe člověk připravil.”

Svobodnou duši já dal tobě, ty vyber si místa, jenž přináší ti klid, já pán boha živého zavedu tě na tyto místa a naplním je duchem klidu a míru byť by tvá duše nabyla klidu a splynula v harmonii lásky plné a krásné.

Pod tíhou těchto argumentů bude tvá duše i tělo uzdraveno a vejde v paměť tvou, že jsi byl uzdraven. Tys uvěřil ve mne a já v tebe, my sami ve své sebereflexi vzkvétáme v radosti a štěstí

obklopeni bázní boží.
Dohromady spolu a každý
zvlášť kráčíme v tomto duchu
po boku byť bychom byli
naplněni láskou všude
přítomnou. Energii z vod já
zahrnul tě, vůní z lesů já
obdařil tě, chci a přeji si však
jen tvé uzdravení, byť vešel
bys s námi na věčnost v
blaženosti a lásce.

Pevnou půdu pod nohama ty
máš, tvé nohy kráčí v tomto
duchu po stezce
spravedlivých a
pravdomluvných, vyslechni
slova má neb já v srdci
mluvím k tobě a ty ke mně.

Tvá víra v sebe uzdravení a ve zdraví naše, je pevná jak síónský kámen, lásky plná jak všude přítomný klid.

Já vdechuji vzduch čistý a plný energie do tvých plic, byť by byla tvá krev obohacena láskou a tvá duše zbavena hněvu, který se v tobě, za ta léta nahromadil.

Ty teď uvidíš, cestu, jenž jsem pro tebe připravil, cestu zdravých a lásky plných bytostí, jenž jsi ty sám právě teď a nyní.

Ty omládneš na těle i na duši, tak se staniž, neb jsi uvěřil.

Čas tu není

Důležité je si uvědomit v jakém měřítku čas chápeme aneb v jaké přítomnosti žijeme my a v jaké přítomnosti žije bůh, dle Genesis první Mojžíšovy knihy byl svět jak jej známe stvořen za 6 dní a 6 nocí, v Bibli se dále hovoří i o rozdílu v měřítku času jak jej chápeme my a jak jej chápe Bůh, či jeho dílčí část náš Pán, **Petr 3,8.9** “Jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den”, ve skutečnosti je měřítko času v biblickém pojetí stvoření nebe a pak země mnohem větší.

Stáří planety se pohybuje okolo 4.5 miliardy let, mohlo by se proto zdát, že je jeden den z pohledu stvoření světa je jedna miliarda let a, že svět ještě nebyl dokončen. Což v zásadě nelze vyvrátit.

Pravdou je, že lidstvo stále nalézá nespočet nových druhů jak rostlinného tak živočišného původu a doposud nebyly všechny pojmenovány, pokřtěny. Tak jak se praví v **Genesis 2:19**.

Čas v jeho absolutním měřítku je stanoven výpočtem z rychlosti jedná se o umělou veličinu, která je vztažná k jednotlivému tíhovému

zrychlení. Maximální respektive minimální co do periody opisující frekvence všech částic a energii je stanoveno hmotností celého vesmíru a jeho tíhovému zrychlení.

Časoprostorová orientace má fraktální charakter, absolutní přímá vše popisující nejvyšší přesahující rychlost světla do nekonečna, specificky pro jednotlivé dílčí celky i celek. Každá jeho dílčí část tak opisuje vlastní časoprostorovou realitu.

Vesmír jako takový je zakřiven
sám do sebe i když je
nejpřímější možný.

Vesmír jako takový je
nekonečný ve všech směrech
a to i v měřítku času i v jeho
délce, hloubce, šířce.
Překročení horizontu události
je umožněno pouze duši,
hmota zůstává uzavřena v
nižších sférách. Myšlenka jako
taková je rychlejší, než světlo
snadno v modlitbách
dovoláváme se bohu přitom,
však opouští naše modlitba
onen horizont událostí celého
vesmíru.

Každá myšlenka a duše je přesně orientována a adresována napříč celým časoprostorem, myšlenka je tak modulována na nosnou vlnu zdroje v místě a čase. Vše má fraktální charakter a i směr myšlenky putuje po nejpřímější možné fraktální linii. Myšlenka je kódována mnoha způsoby jednou z nich je základní doména specifická pro jednotlivé životní formy. Kódování je automatické fraktální přímé prosté.

Vnímání času je schopnost naší duše jeho maxima dosahujeme, až při styku se smrtí kdy se dostává naše duše za hranici horizontů událostí a odchází z tohoto světa směrem k znovu zrození.

Maximum je v nejnižších frekvencích co do vnitřních přenosů ekvivalent klidu a nejvyšších co do rozzáření všech buněk v širokém spektru barev.

Mnohdy se nám může stát, že vnímáme čas pokaždé jinak podle toho, jak nás baví, příliš stereotypní přecházíme v letargii, příliš nahodilé regulujeme reflexy a bystříme tak vnitřní oko pozornosti, jenž nám umožňuje časoprostorovou realitu vnímat detailněji, důležité je si uvědomit čím duše z nás promlouvá a jak naše duše vnímá čas, získat cit pro čas a rozšířit tak svou orientaci pro

další rozměr. Ostatně v buňce každého organismu jsou pro tento smysl rozhraní. Vyšší bytosti jsou schopné tyto časové regulace na úrovni vnímání času ovládat spontánně a předávat bytostem nižším. Člověku se mnohdy zdá nahodilý zpravidla jde o přímý důsledek regulace množství zpracovávaných informací, frekvence vědomí a chemické nálady v těle.

Schopnost setrvat, žít a tvořit v prostředí mimo čas a prostor vyžaduje nemalé úsilí absolutního klidu, vnitřní harmonie a lásky nejen v sebe

sama ale také schopnost
odpouštět, tento dar je vlastní
vyšším bytostem. Schopnost
znát všechny, vše a pochopit
podstatu samotného vesmíru,
neublížit ani v myšlence byt'
by se duše nespletly
dohromady a spoustu jiných
pravidel.

Soustavnou pílí a ctnostmi se
dopracovali k absolutní
dokonalosti duše, jež je v jejím
primitivním pojetí schopna
znovuzrození, je v pokročilém
stavu schopna zázraků všeho
druhu.

Pro dosáhnutí tohoto stavu vyššího bytí je nutné neuvěřit v primitivitu a dát se opačným směrem ke komplexnosti a dokonalosti duše a to jak logické tak emocionální, byt' by byla života schopna v těchto extrémních podmínkách.

Schopna orientovat se v bezčasí a čase, schopna vytvářet malé časové subprostory v kterých se pohybuje, nikoliv však slepě nýbrž otevřena všem možnostem svého okolí byt' by se neuzavřela do sebe a schopností interpretce svého okolí v pravdě.

Duše jako taková se musí stát živoucím fraktálním zobrazením sebe sama utvořit tak vlastní sebereflexi mimo čas a prostor. Vývoj takovéto duše je relativní, bez pomoci může trvat miliony let avšak se zkušeným učitelem, jímž je bůh, je otázkou jednoho života či okamžiku.

Duše člověka je v časoprostoru jako tenká změť informací a modliteb, jenž se do nekonečna vyvíjí, nežli dosáhne dokonalosti od počátku až do konce vesmíru. Jsme součástí nekonečného závodu o přežití, mnoho bylo osvětlených ne všichni, však

dosáhli takové úrovně sebe kontroly a sebekázně aby přežily, znovuzrození vesmíru. Hnání špatným směrem zlých emocí pomstou a trestem směrovali energii do ničení, namísto tvoření sebe sama. Ke všemu je třeba se umět postavit, řešily to ostatní, neřešily podstatné.

Kolikero padlých andělů zaslepených pýchou již známe, byli potrestáni pro porušení pravidel a svou vlastní chybou zbaveni oněch pomyslných křídel. Umlčeni na věčnosti a rozmetáni na miliony kusů zahynuli pod tíhou své vlastní svévole.

Byla to jejich vlastní hra, co je zabila, byly to oni neb ve své malichernosti, pýše chtěli vidět jen sami sebe, chtěli moc nad svým okolím, avšak nedosáhli nic. Jen láska a sebe kontrola, sebekázeň je cestou spravedlivých.

Tajemství osudu

Osud je pralátkou života, složen ze všech skutků, obrazů, slov a myšlenek utváří podstatu toho, kým jsme za života, v zásadě na tom co jsme ve víře požily, neboť požít znamená uvěřit a konat dle této víry. Nepožít pak neuvěřit a konat dle víry jiné, byť by podobné, ale vlastní.

Projekcí osudu je nám to čemu jsme uvěřili a v přítomném čase a vykonali z toho, co nám bylo podáno, nebo jsme sami kázali, či již věříme v místech, kde čas není.

Vždy máme, právo odmítnout
podávaný pohár, neb nejsme
povinni z cizího poháru pít.

Hybateli osudu jsou nám
informace v různých
podobách, jako jsou například
kázání, zprávy, promluvy a
soudy jak v čase budoucím
tak v minulosti, neb čas tu
není.

Oním svobodným
rozhodnutím je nám hlas
srdce, které se mnohdy ohýbá
pod tíhou argumentů svého
okolí, čímž je manipulováno a
nešťastné neb ztrácí svobodu,
což je peklo.

Nenechat se vtáhnout do
pekla, pak znamená být
pevnější ve víře a věřit citům
vlastním nežli cizím, nepít co
nám káží, není li to v souladu
s naším srdcem, byť bychom
nezradili sami sebe a neocitli
se na scestí, nedodržení slibů
a smluv.

V čase přicházejí změny,
proto i zprvu výhodné smlouvy
je možno vypovědět bez udání
důvodu. Dodržování slibů,
však tříbí charakter a je
ctností.

Všechna přání jsou vyslyšena,
je to zákon přitažlivosti, který
to umožňuje, kde na jedné
straně stojí poptávka a na
straně druhé nabídka, střetajíc
se ve skutku každého
splněného přání a snu.

Neuchytí li se přání a není li zobecněno místem a časem je, vždy se začlení mezi nabídku a poptávku jako jejich spojnice, která je onou magickou energií, jenž se realizuje na základě zákonů přitažlivosti, právě tam kde nabídka a poptávka existují, místo, čas, pořadí, opakování se tímto nevyklučuje, když někomu sdělím jaké přání mám ať již se splnilo či doposud nikoliv může si jej přát také jak pro sebe tak pro vás čímž posílí energii vloženou do přání, protože v množství je síla.

Bud'te, vřak obezřetnř komu toto přřnř sdělujete, musřte si břt jisti, ře energie vlořenř bude mřt logickou podstatu pozitivnř. Bude v dobrřm duchu. Nejlepřř jsou přřnř intuitivnř, vytuřenř a nevyslovenř.

Mlčet i zlato mluvit i střřbro. Kdy na jednř straně hledřme poptřvky, na druhę jsme sami nabřdkou, kde odměnou "ziskem" je ona energie, kterř vznikř přř splnřenřm přřnř, jenř nebylo vysloveno. Űžas, blařenost, lřska a řtěstř majř opravdu omlazujřcř Űcinek a jsou pramenem mlřdř i jak pro tělo, tak pro duři.

Vytvoření nabídky, je cestou uvědomění si odpovědi na otázku, to by potřebovalo?

I když je to jeho nejmenší forma milosrdenství a daru, je přesto úžasné jej zažívat znovu a znovu.

Zázrakem je zde projevení milosrdenství a lásky, každým opakováním ožívujeme tyto dary, pro které má každý z nás místo v srdci, jen je třeba cvičit, cvičit a cvičit.

Úžasem vám pak bude zjištění, že mládnete. Kdo komu jak, tomu taky tak. Ke všemu je třeba se umět postavit, „Oko za oko, zub za

zub“ – *אין תחת אינ תחת אינ* –
[ajin tachat ajin šén tachat
šén].

V případě pekla pak, on po mě kamenem já po něm chlebem. Všechno je dialog a rozmluvou na téma nabídky a poptávky s cílem hledání harmonie, uspokojení potřeb obou stran, uskutečnění je pak dosažením dohody.

Proto existují různé druhy smluv, které nás drží v osudu, tak jak jsme si je ustanovili. V zásadě pak čtyři druhy smluv, smlouva se samým sebou, jejíž porušení je nejbolestivější, neb nezrad sám sebe. V odpuštění si,

obrácení v pravdu a nápravě v pokoře pak nalezneme lék od této bolesti, mnohdy dříve než nastane, čemuž se říká přemýšlení.

V upřímném srdci má však bůh větší zalíbení, neb nám umožňuje dokázat si, v čem jsme pochybili a zažít pokání, avšak ne vždy je to myšleno v dobrém duchu, zlořádi a posmívači živí se z neštěstí druhých byť by se dopouštěli svévole, což je peklo, které stvořily. Smlouva mezi ty a já, smlouva mezi, já a bohem a smlouva boží, jenž nám byla dána darem. Příkladem boží smlouvy je dar života, jenž je bez podmínek, v čemž nám

byla dána možnost volby a jejímž účelem a podstatou je život sám. Což je v obecnosti ve prospěch boha živého, neb je sám životem, jímž dal a darem v jedné smlouvě.

Dá se rovněž říci, že se protiklady přitahují, jimiž jsou strany nabízejících a poptávajících. Je třeba jít tomu štěstíčku trochu naproti a mnohdy dopomoci vzniku nabídky i poptávky, skutky vše urychlíte a dáte běhu událostí rychlejší rytmus.

Jsou li přání globální a obecné, jsou pak pojídlem pro nabídky a poptávky všudy

přítomné, přání míru a lásky.

Každé přání, je možné posílit dodáním energie, jež spočívá v době trvání myšlenky, skutků a jejím udržení v absolutnu, udržením snu jako nevysloveného přání.

Zvýšením intenzity pak přivoláváme buď obecné, nebo konkrétní nabídky a poptávky, častěji a silněji.

Láska je silnější než nenávist a hněv. Potřebujeme li vystoupit ze špatné reality, je třeba se vždy obrátit v myšlení k lásce a přivolávat si jiné nám příjemné situace, které milujeme.

Ony špatné pak sami pominou
v místa nabídky a poptávky,
neb již nejsou, kde jsem já.

Očištění světa či života od zla,
pak znamená vymýcení všech
špatných nabídek a poptávek
v přáních našich i druhých,
což je prostorem pro realizaci
lásky v jakékoliv její podobě.

Vždy co milujeme je k nám
přitahováno silněji a co
nesnášíme rychleji odpuzeno,
neb zlu jsme se láskou
vyhnuli, tím že jsme láskou,
naplnili svůj čas.

Všechny informace k nám putují, napříč časem a prostorem, z času minulého, budoucího i přítomného.

Realizují se pak v sekvenci mezi umíráním a rozením, vždy v zásadě na tom zda v našem přítomném čase a místě rovněž existuje nabídka i poptávka, na straně já i ty, či pouze já, chceme li si přání splnit sami, například tvořením.

Děje se tak vždy dle našeho rozhodnutí pod tíhou argumentů vnitřních i vnějších. Těm vnitřním věř, těm vnějším naslouchej, ale buď připraven i přijímat i dávat, nenechat se uvést v pokušení a správně se rozhodnout, byť bys nebyl vtažen do cizích pekel.

Intenzitu energie vložené do přání, jenž je bohu modlitbou, zvýšíme buď skutky, což je nejvyšší možná forma energie, opakováním myšlenky a jinými prostředky. Přání je pak přitahováno o to intenzivněji, čím více životní energie do něj vložíme.

Příkladů zvyšování intenzity, onoho pomyslného šlápnutí na plyn, existuje mnoho. Jedním ze základních je představa či zhmotnění myšlenky v podobě fotografie, obrázku, malby, náčrtu, poznámky nebo jiné mnemotechnické pomůcky, která nám ono přání připomíná. Jako bychom neustále bušily bohu vrata s každým pohledem, vyslovíme k bohu přání, které v opakování nabývá intenzity neb obraz je za tisíc slov.

Buďte přesní, přejte cíleně,
konkrétně a vaše stezky
budou napříměny ze své
podstaty vašeho já. Kdo sám
druhým dopřeje, ten jistě
dočká se, že bude dopřáno i
jemu.

Ač dává a neočekává, stejně
jednou nalezne podobného,
kterémuž napověděla láska k
bližnímu, že stejného se mu
dostalo. V tomto jsou si bližní.
Miluj bližního svého tak jako
sám sebe a vždy se ti dostane
lásky.

Matouš 7:- “7 Neustále
proste, a bude vám dáno;
neustále hledejte, a
naleznete; neustále klepejte, a
bude vám otevřeno.

8 Každý totiž, kdo prosí,
dostává a každý, kdo hledá,
nalézá a každému, kdo klepe,
bude otevřeno.

9 Kdo je vskutku mezi vámi
takový, kterého jeho syn prosí
o chléb — přece mu nepodá
kámen?

10 Nebo ho snad poprosí o
rybu — přece mu nepodá
hada?

11 Jestliže tedy vy, ačkoli jste ničemní, umíte dávat dobré dary svým dětem, oč více váš Otec, který je v nebesích, dá dobré věci těm, kdo jej prosí!”

Vaše činy jsou zárodkem osudu.

Věčný život

Dnem sedmým, dnem odpočinku byl, věčný život byl ustanoven v den osmý, v tomto dni bylo vykonáno vše byt' by na věčný život vešli všichni po všech časech.

Napřímeny tak byly linie osudu byt' by se spojili časoprostorové linie v přímku a v bezčasí bodem se staly.

Tímto bodem je singularita každého z nás a linearita našeho osudu po celou věčnost.

Přerušením linearity dochází ke krácení singularity a ztráty podílu na věčném životě. Takovýto podíl propadl pecku, nebude však zapomenut.

Cesta spravedlivých je cestou přímou. Cesta spravedlivých je cestou desatera a jiných zákonitostí především v těchto věcech, v zásadě pak nepokradeš a nezabiješ. Život věčný je jako řeka, přehradíme li ji, voda nepoteče ani pro nás rovněž i pro ostatní.

Pro některé lidi je věčný život jako nic, protože v něj nechtěli uvěřit. “Blahoslaveni ti, kteří uvěřili, aniž by uviděli.”

Každý kdo pokrade podílu na věčném životě, nebo život druhému jako by jej sám i sebe zabil.

Každý, bychom měli kráčet sami ve svém osudu, tak jak jsme si jej zvolili a jak jsme si sami rozhodli v přítomném čase, nikdo nemá právo Vám v osudu překážet neb by si tím sám ve své svévoli přetrhl nit.

Scenérie věčného života se odehrává až v 13. rozměru a tím je rozměr informací všech rozměrů za absence rozměru 14, kterým je čas, protože v 13. rozměru čas není, i když je interpretován našimi vlastními zkušenostmi a vzpomínkami, naší duší

Za života se pak můžeme setkat se vzpomínkami z minulých životů, čím více je však duše vyvinutější tím snadnější má přístup k této absolutní paměti.

Rovněž za života je možné se setkat s peklem druhých, které je lze pocítit promlouváním a akcí z našich úst a těl.

Mnoho z těchto pekel bylo odehráno a jsou udržovány ve víře, těch jenž je roztočily.

Roztočení se má za odehrání klíčové události a lhaní v virtuálním čase a osobě na já, proto nezáleží na tom zda je skutek nahrán v budoucnosti či minulosti, když je naplánován na přítomnost a osobu.

Peklo je lež a jen pravdou a láskou se lze z něj vykoupit, je nutné z těchto skutků uniknout a navázat na vlastní osudovou linii, zpravidla nesobeckým činem.

Každé takové peklo je čistou krádeží podílu na věčném životě a oním pomyslným přetržením nitě, jak pro padlého, který již pecku propadl tak pro toho, kterého hrají.

Jejich lež je zakotvena v lživé představivosti a vymyšlením si. Takovíto jsou vypovězeni z ráje již samotným skutkem. Neb přestřihli i nit svou.

Tito falešní rádoby bohové,
přivrženci pekel se mnohdy
snaží vlákat své oběti do
podobných pastí chťičem a
jinou lží, a to jak v minulosti,
tak v budoucnosti, vědomě
vám káží lež, aby vás do této
pasti navedli. Jsou to
panovační manipulátoři, ve
svých srdcích prahnou jen po
majetku a zla se neštítí, byť by
se sami do pekel uvrhli,
v čemž jsou svévolní.

Napřímení linie je práce povolanych a zasvěcených, v zásadě je lze zpravit, avšak co bylo zatraceno, propadlo peklu, ale nebude zapomenuto v bohu však v účastnících ztraceno. Tyto poskvrněné linie jsou roztržštěny lží.

Jediným vysvobozením je vzkříšení, nese však vždy s sebou trest v podobě pocitu viny, z které se vykoupí pouze pokáním a pokorou v lásce k pravdě.

Můžete si být jisti, že zrovna tito přívrženci pekel vám budou rovněž slibovat ono vzkříšení, jejich úmysly však nejsou čisté, neb se snaží zbavit se své viny, kterou vychytrale schovali za hru aby sami byli očištěni od svých hříchů, jenž byly součástí jejich vymyšleného pekla.

Koho peklo schvátí toho nevyvrátí, výjimka však potvrzuje pravidlo tvůrci onoho pekla museli by se doznat ke svým hříchům a nalézt odpuštění, trestu však neuniknou, jejich trestem je ztráta podílu na věčném životě, který peklu již propadl.

Vždy však visí ve vzduchu otázka, jak docílit toho bytí by se situace neopakovala, čerti označeni cejchem se proto již k těmto informacím nedostanou, neb jim je nikdo, ani jako lidem nedopřeje do doby než dosáhnou obrácení, neb až v obrácení budou schopni tento pokrm požit.

Pouze nápravou a obrácením se mohou vykoupit z nevědomosti, vždy však za odměnu neb oni musí svou nápravu dokazovat.

Lid staví ve falešné představě o věčném životě pekla, jejíž mají horizontální charakter, podstata pravého věčného života je však vertikální, neb nepokradením podílu na věčném životě jsou linky osudu napřímeny v linii napříč časoprostorem, v bezčasí pak bodem. V pravém věčném životě, žijeme na nebi i na zemi, neb tělo je nám zemí a duše nebem, odtud vertikálnost.

Kdo na svět přichází, je
vševědoucí v bezčasí nebi,
neví li a není li si jist, či zažívá
něco nového, nastane vždy
protest, čímž může být i klid,
jenž vítězí. A protestuji, že
protestuji a proto protestuji, ať
neprotestuji.

Příze života, osudové linie

Žijeme v společenství lidí a zvířat v bohu kde každý z nás utváří tím, jak myslí, jak mluví a jak koná osudové linie všem kolem nás, včetně sebe. Směr jakým se osudové linie ohýbají a kříží, cestu kterou si volíme, nám napoví logika přesně v tom směru, čemu jsme uvěřili, a když ta si neví rady tak napoví hlas srdce, který je hnací silou víry a logického perpetum mobile duše.

Myšlenky jsou zapisovány do pralátky života, příze osudu neboli knihy osudu.

Každý z nás vlastní takovouto knihu, jenž je součástí duše. Stává se především díky neuposlechnutí různých doporučení, že zprvu přímé osudové linie (prázdné knihy) se vlivem naší a cizí invence kříží a ohýbají.

Jak se tomu bránit? S tímto vám pomohou v zásadě tři pravidla, nevěř lidem, tvá víra musí být silnější a dodržuj desatero.

Osudové linie by měly být přímé, jedině bůh umí pokřivené a překřížené osudové linie napřímit.

Křížení osudových linií nás v zásadě přivádí do konfliktu s osobou, s kterou jsme osudovou linií zkřížili.

O jaký druh konfliktu a o důsledcích, které se z něj vyvodí, rozhoduje především povaha osudových linií, které jsme zkřížili. U onoho zkřížení se jedná v zásadě o spojenou nádobu všech osudových ano či ne ve všech nejrůznějších podobenstvích.

Rozplést zkřížené osudové linie je snadné, postačí si uvědomit, že zde platí ono pověstné, rozděl a panuj. Je zapotřebí přisoudit podle pravdy a práva všechny povahové vlastnosti jednotlivých entit, jež se takto v osudu zkřížily.

Každý jsme jiný a proto, podle těchto povahových vlastností pak přisuzujeme jednotlivé projevy srdce jednotlivým entitám.

Opravdu komplikované
zkřížení osudových linií může
vést až k usmrcení obou duší
a to splynutím srdcí a
spojením jedné entity s
druhou, čímž ztrácí vlastní
svébytnost a splynou v jedno.

Vzniká tak jakési siamské
dvojče při zániků dvou a více
entit, jenž se v osudu rozmáhá
na více stran a chaoticky se
zmítá životem v bludišti
křížené logiky a dvouhlasného
srdce.

Z historie víme, že se jedná o
jakýsi mytický souboj mezi
andělem a ďáblem v jednom
těle.

Několika násobné zkřížení, je komplikovanější, čím více linií je zkříženo.

Z lidského hlediska se jedná o přímý důsledek hry na bohy, prováděné nepovolanou osobou, či vědomou, nevědomou formou manipulace.

Z medicínského hlediska se jedná o schizofrenii jako disasociativní poruchu myšlení. Obě entity se v sobě ztrácí.

Neschopnost rozhodnout se mezi tím co chci, co nechci čemu věřím a čemu nevěřím, co mám a nemám rád jen ukazuje na povahu souboje splynutých srdcí a logické úrovně duší, jenž splynuly.

Ono vniknutí cizí entity do vymezeného prostoru naší duše, je o to nebezpečnější v tom, že pohlcuje nejen duši, do které vniknula, ale také duši, jenž vniká a to tím, že se sama mění pod tíhou nutnosti přizpůsobit se, čímž postupně přichází o své zásady, tak jak se mění v čase.

I ďábel potřebuje odpočívat,
přesto, že nespí.

Takovýmto způsobem se
ztrácí lidé z tohoto světa. Bůh
je prostý, neřeší tyto
záležitosti, jen vykonává
všechny skutky, to lidé jsou
zlí, protože si kradou podíl na
věčném životě, takový to podíl
je v bohu zatracen, neb je
poskvrněn hříchem a nemá jej
proto ani ten co krade, ani ten
co byl okraden. Taková je boží
spravedlnost.

Fraktální obraz světa, skrytý plán stvořitele

Jistě jste si již stihly všimnout, jak se vše kolem nás dokola opakuje. Každý vzor, se ve všech rozměrech donekonečna opakuje a prohlubuje tak fraktální charakter propasti celého vesmíru.

Fraktální obrazce jsou všude kolem nás, lze je nalézt jak v přírodě, vesmíru, moderní civilizaci, tak v charakteristických obrazech chování jedinců i celých společenstev.

Celý svět vypadá jako namalovaný fraktální pastelkou, kterou vzal do ruky stvořitel v podobě hravého dítěte, aby nám ukázal nekonečné množství možností, které mohou nastat, popustíte-li uzdu fantazii. Na fraktálním zobrazení ať už v přírodě či vesmíru je zajímavé, že představuje určitou formu věčnosti všech věcí, rostlin i živočichů.

Ony charakteristické vzorce zůstávají zachovány napříč celou věčností a pod tíhou argumentů pak vzniká nekonečné množství variací jejich zobrazení.

Ač se zdají, fraktální obrazce klikaté a spleťité z pohledu stvořitele mají tu nejpřímější možnou linii. Ve své unikátnosti zaručují originalitu, ač jde o variace jednoho vzorce.

Fraktální projekce reality jsou fraktální ve všech rozměrech. I prostá linie zachovává fraktální charakter omezen v limitách dvou rozměrného prostoru s hranicí opakování první iterace, neb se jedná o opakující se sekvenci bodů, která plyne v přímé linii s matematickými vlastnostmi vzorců jednotlivých zobrazení, omezeno prostorem vnitřní množiny námi viditelného zobrazení.

Co je okem viditelné jako linka
v námi známém prostoru,
může být z pohledu 14
rozměrného prostoru mnohem
složitější zobrazení, avšak
vždy nejpřímější možné.

Pokrm pro duši

Nevěř lidem

Tato myšlenka může ale i nemusí být chápána jako ono pomyslné zrno propasti mezi člověkem a bohem v zásadě však záleží jakým způsobem a v jaké situaci se stavíme k této myšlence.

Vždy je nutné si uvědomit, zda informace vychází z člověka, či od pána boha nebo jiné vyšší bytosti, která mnohdy promlouvá z nás tím, že upravuje postoj či formulaci myšlenky ještě dříve nežli je

vyslovena, přesně v té formě
jak chápeme a přijímáme svět.

Nemusíte přece lidem věřit,
když Vám kážou něco, čím by
vám mohli ublížit, všichni
máme ten dar rozlišit, co je
dobré a co je špatné.
Obzvláště pak buďte
obezřetní, káže-li vám někdo
co je dobré a špatné,
pamatujte, že na pravé cestě
jsme, co jsme se narodily, děti
se rodí čistě.

Věř, čemu chceš, nevěř, čemu nechceš

Ještě dříve než se cokoli stane, si uvědomuji, čemu jsem uvěřil, proto mám možnost odpustit si co má se stát, ještě dřív než se to stane a proto se to stát může, ale nemusí. V zásadě pak čemu jsem uvěřil, se stane, a proto věřím jen tomu, čemu chci věřit. Dbám však na všeobecném přehledu ve víře, byť bych nebyl ve víře slepý. Lidé si strašně vymýšlejí, co hůř věří tomu, pak se podle jejich víry stane a oni svádí vinu na boha. Nemusíte být součástí té maškarády.

V zásadě totiž platí, “A budu to já?”, jsou to mé představy, mé výmysly?, má to být přeci můj život. Proč bych se měl stát otrokem či vězněm cizích představ, já sám mám přece svých dost a jsou ztělesněním mě. Právo jednoho končí tam, kde začíná právo druhého. Než li konat zlo, raději bych neuvěřil, proto se tak nestalo.

**Když mluvím pravdu tak mi
můžeš věřit, věř jen té
informaci, můžeš, ale i
nemusíš podle toho konat,
klid vítězí**

Člověk je tvor prolhaný a zlý, z tohoto úhlu pohledu není každý člověkem v zásadě proto, platí, nevěř lidem, protože mnohdy pletichaří, intrikují a vymýšlí si proti svým bližním. Ten kdo mluví pravdu se již, přibližuje těm, co asi nejsou lidi, avšak zdaleka se ještě od člověka nevzdálil, protože platí, věř, čemu chceš, máme možnost uvěřit pravdě.

Základ pravdy, její logickou podstatu naleznete v celé množině informací násobené hlasem srdce, který propůjčuje této množině emoce, energii v podobě času a prostoru. Výsledná logická úroveň je proto jistým komplementem IQ a EQ celé množiny informací. Pravdu naleznete v srdci toho, který ať již s vámi či k vám mluví. Srdce neobelžete, bůh pozná, že lžete a to i když mluvíte upřímně. Pro čistou pravdu musí být vše v rovině. S jakým záměrem, říkáte vaši pravdu z ní, dělá lež neb ten ke komu mluvíte, ucítí váš záměr, respektive energii, kterou do vaší myšlenky vkládáte.

V zásadě však záleží vždy na tom, zda tomu co jste si řekli, uvěřily obě strany, pakliže ne, nestane se to. Zlé odmítám, dobré s láskou přijímám, ke všemu je třeba se umět postavit, pakliže uznám svou chybu, umím přijímat i rány, je-li to, však rána ze lži pohrdám jí.

At' je hudba tvůj lék a každý z nás at' má muziku svou

Tento slogan, vychází z pravidla „věř, čemu chceš“ s tím nechť každý věří, čemu chce a vše čemu věříš nechť je ti lékem, platí i pro opaky je však nutné si uvědomit, že není radno nic zkoušet a obracet vše už při nejmenším tušení, že je něco špatně, méně je zde více. Hudba jako texty se zvukovým podkladem, emocionálně evokujícím nám přímo do duše vkládají co a jak čemu věřit.

Hudba je forma modlitby,
žalm. Ne každá hudba nám
musí být po vkusu. Zde je
důležité zachovat si určitou
duševní hygienu a nebaštit
všem úplně vše.

Oddělte vždy zrna od plevele.
Bůh má moc proměnit zrna v
plevel a plevel v zrna, tak jak
sémě přijímáme, zda je nám
po chuti či nikoliv záleží od
toho, jak cítíme emoci vloženou
jako podklad myšlenky
vyslovené a ochoty ji přijmout.

Bud'te obezřetní neb odmítání
přijetí pravdy vás může
uvrhnout do propasti, která
byla vytvořena mezi člověkem
a bohem.

Všechno je modlitba

Každá myšlenka, kterou vyšlete k bohu je jako modlitba, každá modlitba je vyslyšena protože čas tu není, otázkou však je kde, kdy a komu. Jednotlivé události se srovnávají v dokonalou harmonii, každá modlitba oslovuje celého boha v přítomnosti.

Ten pak podle spravedlnosti přisuzuje a trestá. Modlit se můžeme také k svatým či jiným bytostem, ti pak naši žádost zváží, pře formulují a orodují za Vás u boha.

Jde o více úhlů pohledů a více formulací, abyste oslovili co největší část boha. Před bohem jsme si všichni rovni. Je pochopitelné, že svatí a jiné vyšší bytosti mají v modlení mnohem větší praxi a více zkušeností v tom jaká formulace u boha projde takovým způsobem, abychom dosáhli svého cíle, což může být v zásadě motivace k požádání, za přímluvu u boha.

Nepředstavuj si

Ne představuj si na druhé, jak co má kdo dělat, ani ve snu nespojuj myšlenky své s druhými, nepředstavuj si rovněž sebe na místě druhých, neb by ses uvrhl přímo do pekla pro závist či chtíč, který tě popohnal k tomuto činu.

Nepředstavovat si sám sebe v tělech druhých či jak bychom se zachovali na jeho místě, znamená nezradit sám sebe a neuvrhnout se do pekel.
Nezradit své já, neztratit duši.

S každou falešnou či lživou představou, která se nestala jako bychom ztratily kus sebe, naše duše je tak uhlodávána kus po kuse, propadá peklu, jež je nicotou samotnou.

Představuj si

Představuj si sám sebe, v různých situacích avšak pouze v těch, které se skutečně stanou či staly s absolutní přesností a jemnocitem, jako bys tam byl.

Nejlepší je však představa okamžitá, nic neodkládej, vše dokonči. Každé odkládání je přímou cestou do pekel, neb sliby dané bohu jsou vázané smrtí, ať již skutku či události.

Jedině tak si uchováte čistou sebereflexi, zachráníte svou vlastní duši, před peklem, smíte mluvit k bohu.

Pakliže s někým mluvím,
okamžitě se uvrhnu do pekel a
má duše je roztržena na
miliony kusů, nic z toho co
jsme si tam řekli, pak nebude
podílem na věčném životě,
neb vše propadlo peklu.

Vše bylo ulháno, už není já a
ty nýbrž já na dvou místech
zároveň, což je vražda a smrt
zároveň.

Proto vězte, že každý kdo
takto pochybil, napřímí své
osudové linie jen řečí k bohu,
kdo prosí, tomu se dostává,
nepřestat doufat v odpuštění,
je cesta k vykoupení se z
pekla.

Bez sebereflexe, je duše
pouhým stínem snů a
myšlenek, které blouzní v
pekle, ač mnohdy nesplněny a
čekají na svou příležitost žít.
Každý kdo peklu propadl, neb
peklo sám stvořil sobě i
svému okolí, jako by byl
obklopen stíny své duše, jež
čekají na svou příležitost žít.

Po smrti však zbudou jen tyto
stíny z původního já, které
zhynulo. Kdo peklem se kazil,
napraví se až uvědoměním si
odpovědi na onu otázku kdo
je já, uvědoměním si je mu
odpuštěním sobě samému a
vykoupením směrem do nebe,
kde čeká na znovu zrození.

Když mi budeš lhát tak, to fungovat nebude

Ve snaze vědět, lid staví lež v tom kdo je já a tím se vrhá se do pekla, kde lžou sami sobě, představují si sebe na místě druhých, staví sebe do pozice mlčícího tak aby vina padla na všechny kolem nich, lež má však krátké nohy a ke sklonku života se jim peklo hroutí pod nohama. co peklem jim bylo na zemi, peklem ještě větším jim bude v životě po smrti, neb budou muset odpovědět na otázku kdo je já.

Nelži

Nelži sám sobě, kým jsi a sám budeš své já. Každý kdo lhal, uvrhl se do pekla, jenž Iží stvořil. Zpočátku krásné opojné víno bylo, avšak na sklonku života jim trpkne na jazyku, co zprvu všelékem se zdálo býti, nyní jedem je.

Nevymýšlej si

Když si něco vymyslíte, dříve či později ten váš nápad někoho a vzhledem k tomu, že již je v nebi napadne a někdo jej uskuteční. Čas tu není, může to být teď či kdykoli jindy. Záleží na tom kde, kdy a jak moc je váš nápad chtěný.

Zda se uchytí a zda mu někdo
uvěří, přijme za vlastní, napije
se, či ochutná jablíčko,
chcete-li. Vy jste však přišli o
kus své duše, neb jste jej
nerealizovali sami.

Nevymýšlej si osudy druhých,
neb bys uvrhl sebe i druhé do
pekla, které jsi stvořil.

Všechny představy jdou
v zásadě zhmotnit jak živou
tak neživou částí boha. Vždy
zařadí se k realizaci tou
nejsnadnější cestou. Dům
zhmotní člověk, neb je to jeho
doménou, tu zase matka
příroda, viz duha, mrak.

Vymýšlej si

Jen sám sobě má každý právo
určovat osud, svými slovy a
skutky jej realizovat.

I fantazie je cesta

Uvěř své fantazii, následuj jí a
jistě zažiješ spoustu
nеспoutané zábavy. Fantazie
je vyšší forma kreativní
inteligence, opřena o emoční
podklad našeho srdce, který
se vztahuje k danému
předmětu, dokáže nás přivést
na místa a zažít události, které
bychom normálně nezažily.

Pamatuj však, nepřej nikomu
nic zlého a zlo se ti vyhne.
Nejlepší Fantazie je
svobodná, nespoutaná
dogmaty, taková je fantazie
dětská. Nenechat uspat
onoho génia, který má každý v
sobě je umění, nevěřit lidem.

Nejlepší jsou vlastní vize

Vize je cestou, pakliže jste v ní uvěřily, je li vize cizí a není ani z části vaše, jako byste nežily, neb nejste součástí této reality.

Vaše tělo je pak vláčeno osudem druhých, v pekle, které oni vymysleli. O vás bez vás.

Chybami se člověk učí

Nejlepší jsou vlastní zkušenosti, vlastní život, vlastní sny, pozorováním druhých se sice můžeme poučit z cizích chyb, avšak vlastní zážitek má cenu života, duše a ta je k nezaplacení, v ten moment jde vše stranou. Raději vlastní chyby a poučit se z nich, nežli opakovat slepě chyby po druhých. Všechno je dialog a utváření či doplňování vymyšleného dialogu, jenž je lží je vylhaná realita a proto je zavržení hodná byť by sebe krásnější. Je marné stavět falešné nebe na zemi, slepené ze snů druhých rádky

dospělých avšak z chyb
druhých nepoučení, nežli býti
v tom pravém, neb nikoho po
čase nebaví žít ve lži. Lež má
krátké nohy. Život se má žít
na plno, mít minimálně všech
pět pohromadě, nikoli snít.

Já je já před zrcadlem

V sebe reflexi najdete
odpuštění a vykoupení z
pekla, neb nezradíte sami
sebe, když si uvědomíte čím a
kdo jste, jen uvidíte obraz
světa čistě a jasně, bez
čistého obrazu jen stěží
poznáte sami sebe. Zrcadlo je
ono pomyslné okno do duše,
jsou to oči všech ty.

Já je ty před zrcadlem

Okolní svět je ztvárněním podobenství víry vaší, neb vidíte, čemu věříte a věříte tomu, co vidíte. Takto jste uvězněni před zrcadlem vlastní víry, tvé já se stává ty. Jste sice pánem svého vlastního světa, avšak zatraceni ve věčné samotě.

Ty je ty za zrcadlem

V momentě kdy jste uzavřeni ve vlastním světě, jedinou cestou ven je uvědomění si, že nejste na světě sami, onoho já a ty. Uvěřte ve vlastní sebereflexi a budete

vysvobození z pekla věčné
samoty.

Kdo je já

Já je on i ona i oni i my i vy,
ale dohromady spolu a každý
zvlášť. Padlí vešli v peklo,
které si sami utvořili do doby,
než si uvědomí „kdo je já“,
které si svou hrou ulhali, v
„kdo je já“ spočívá jejich
obrácení. Vyřešení problému
kdo je já, není pro každého
triviální neb vyžaduje kapku
odvahy, pokory a lásky. Kdo
však sebe miluje, a v pokoře
ctí pravdu, je odvážný si
nelhat, již já vyřešil a bylo pro
něj triviální.

Já je moje já, ty je tvoje já.
Pakliže, myslím, mluvím a
konám výhradně na své já,
pak peklu uniknu.

Já jsem já

S hrdostí pocítit, že já jsem já
je uvědomění si své duše ve
své sebereflexi. Buďte však
obezřetní neb ten, jenž
propadl peklu, lže v těchto
věcech v mysli sobě i vám, i
přesto, že srdce řve už dost.

Že já bylo poslední, nevěděl

Vždy zpozorním, když někdo předemnou, vysloví já, nikoli však kvůli pochybnostem mého já nýbrž proto, byť bych se ujistil, o kterém já on mluví, ne vždy musí nutně myslet já své. Obzvláště pakliže tvrdí, že něco řeklo jeho já a vy víte z paměti, že jste to řeklo vaše já.

Okamžitě mu přestaňte věřit, protože se vám pokouší ukrást nápad, myšlenku, duši, byť by nad vámi získal moc. Co však netušil, že tím sám sebe zradil, své vlastní já s pokusem uvrhnout vás i sebe

do pekla, neb jemu lhal. Já
bych nemohl lhát sám sobě.

Není já jako já

Každý jsme jiný a tak to má
být, nejlepší je originál.
Všechny já se liší v postojích,
způsobech vyjadřování. V tom
jak kdo myslí.

Tvé já není mé já

Myslet si, že mé já je cizí já je
onou stezkou vedoucí přímo
do pekel, je čistou lží a
prokletím v jednom.
Uvědomění si, že mé já není
tvé já, je nalezení rozdílů ve
skutcích a slovech, což je

čistý útěk z pekla, které pro vás připravily.

I když já mlčí, pořád je

V klidu a harmonii je síla, která vás vede přímo ven z pekla, kdo mlčí a nemyslí pořád je a netrhá tak svou duši na mraky nesplněných přání.

Já si já vnitřně, říkat nemusí prostě je

Kdo v duchu já si říká, ten jistě bloudem je, neb neřekl to on nýbrž z pekel, jenž pro něj druzí připravily přisouzeno mu cizí já bylo.

Všechno funguje logicky

Jak by mohli peklo stvořit a tvrdit, že to nevěděli, museli vědět, co konají, jinak by nekonali.

Co se jednou naučíš, už ti nikdo nevezme

Paměť, vám nelžou, protože byste jejich lžím neuvěřily. Vždy se ptám sám sebe, proč oni chtějí, abych si místo pravdy lež pamatoval, vždyť tím bych se sám do pekla uvrhnul, neb zradil bych sám sebe, že v lež jsem uvěřil.

..

Nekoukej do těch oken

Nekoukejte druhým do oken, ani do osudu, jednak to jde poznat, protože každý jsme jiný, ať již čerpáte informace odkudkoli, prozradí vás úhel pohledu na svět, myšlenky i srdce. Především však je to sebevražda i vražda zároveň neb v bezčasí tento skutek propadne peklu a bude přetrženo kontinuum obou.

Mlčeti zlato, mluvíti stříbro

Je mnoho důvodů proč je dobré zachovat tajemství a vyhnout se tak vnějším vlivům, které by případně ovlivňovali vaši víru a to jak do intenzity, tak do logiky.

Rovněž v soudech je dobré mnohdy pomlčet. Druhá strana mince nám napovídá, že pakliže kážu vodu a piju vodu, je radno o některých věcech pomlčet, byť bych se ve víře neušpinil.

Nechť stříbro se v zlato promění

Existují situace kdy je dobré v zásadě zasít pravdu v kterou věříme na místa polí oraných a úrodných, vaše víra se tak stává mnohem silnější věří-li Vás v jednu myšlenku více tvorů. Zde platí, že se energie násobí. Proto onen pomyslný kámen mudrců.

S poctivostí nejdál dojdeš

Tato ctnost tě vždy přivede na správnou cestu. Odměnou je vždy jen zdar, jak v krátkodobém horizontu tak v

dlouhodobém. Počkej, jistě se dočkáš kýženého výsledku.

Ctnosti a neřesti

Ctnosti jsou cestou z pekla tam, kde neřesti jsou cesta do pekla.

Trpělivost růže přináší

Kdo si počká, ten se dočká. Vše má svůj čas. Stejně tak jako, když zasejeme, vždy je třeba obrnit se trpělivostí a počkat si na úrodu, ta je dle zásluh, s trpělivostí se staráme o plody naší práce, byť by nepřišly vniveč.

**Pečlivost a smysl pro detail
srdce i logiky je forma
poctivosti, kterou je radno
pěstovat**

Šlechtěte svou duši příjmem
božské potrawy a pracujte na
své duši co do detailu, jak v
logických aspektech, tak v
aspektech citu v srdci. Pocítíte
tu změnu, svět se vám začne
měnit před očima v zásadě
podle toho, jací jste.

Jsi takový, s jakými lidmi se stýkáš

Schován za psychologickým zrcadlem vyzařuje jen tu pralátku, která je na něj vyslána. V zásadě buďte obezřetní, s kým se stýkáte podle toho čemu, kdo věří, je-li jeho nebo její víra silnější může Vás vědomě či nevědomě ovlivnit, vždy dle silnější víry a čemu kdo věří.

Jsem sám sebou vždy a všude

Pravý opak předchozího tvrzení, který vás vytáhne zpoza zrcadla. Nyní jste vy pánem svého osudu. Otázka víry druhých je však stále otevřená.

Boha nepoznáš

Bůh žije v dokonalé harmonii s celým vesmírem, ty duše, které v něm žijí, tvoří chaos, který jej skrývá pod obrovskou hladinu, která se mění v čase.

Pro samotný strom, nevidí les.
Pro hluk neslyší ticho.

Bůh nemyslí, myslí pouze duše, které žijí v něm. On jen koná skutky.

Když bůh promluví, pak říká čistou pravdu

Můžete se snažit vše obracet převracet, ale lež má krátké nohy a pravdě boží neuniknete. Nemluví vám do osudu on je ten osud, jen naslouchá hlasu vašeho srdce a hovoří jeho řečí. Boží skutky jsou jeho slova, je to on, často nepostřehnutelný a opomíjený realizující skutky našich Ty a Já.

Neslibuj, co nemůžeš splnit

Sliby bohu jsou vázané smrtí a to jak smrtí tělesnou tak smrtí myšlenky či skutku.

Budte obezřetní a šetřete sliby. Však více nežli sliby jsou skutky, které za Vás budou hovořit.

Opakem je pak po pravdě lidské rčení “Slibem nezarmoutíš”. Kolikero zklamání, neštěstí a chaosu vneslo toto pravidlo do osudu bližních našich.

Nedivte se pak, že i vás postihlo ono neštěstí, které jste na sebe uvrhli tím, že jste kolem sebe vytvořily propast lží. Ne nadarmo se říká “Kdo komu jámu kopá, sám do ní padá”. Zahodte jej, zapřete člověčenství a staňte se bohu podobní. Vždyť on nás v tom vede. Je to již tisíce let kdy se člověku zachtělo stát se bohu rovný, avšak nezřekl se svých chyb, byť by učinil prostor ctnostem.

Kdo komu jámu kopá, sám do ní padá

Ty synu dcero spravedlivých,
buď obezřetný na své cestě,
neb lid nečestný připravil ti
past, jenž peklo nazývají. Že
sami v něm budou polapeni,
netušily.

Pryč s falešnou tváří, kterou vám ordinují druzí

Různé postoje, podmínky pravidla a komplikace, jenž nám ordinují všudy přítomní kazatelé, Vás pouze po pravdě oddalují od Vašeho skutečného já.

Ono já je tím, který přechází přes most křížící řeku smrti. Budte to vy alespoň ve chvílích svého volného času, kdo mlčky rozhoduje, o svém já.

Vždyť já, má žít. Jaký jsem, jaký mám být, humus hovad pozemských. Nač čůrat proti

větru? Kdo chce psa, býti hůl
si najde.

A budu to já?

Nejez, co nejsi. Nechtěj být
někým jiným, pak nezradíš
sám sebe a budeš své já.

Méně je více, více je méně

Necht' je toho dobrého z čeho
přijímáme více a špatného
méně, neb méně je více.

Všechny víry vedou k bohu, stejně jako všechny cesty vedou do Říma

Pravou a čistou víru poznáte tak, že si neprotiřečí. Ve vodě má pravdu a ti co vodu kázali a tutéž vodu pily, čistou pravdu v kterou uvěřily neb podle ní konaly pily, věčného života dosáhli. V zásadě je pak pravá víra cestou jednoho boha a jejich pomocníků. Proto nesudíme víru druhých a hledejme soulad a pravdu čistou. Byť bychom pili z čistého pramene a nepožili vína opojného. S vínem se musí opatrně.

Čas tu není

Vše v jedné časové hladině spojí se a pravda vyjasní se a ty seznáš, že tvé já, je přeživší vše.

Myšlenka je rychlejší než světlo

Dnes již dokázaná kvantová teleportace, nám ukazuje, jakou formou se přenáší myšlenky, rovněž také jakou rychlostí, absolutní. Druhá stránka věci je, že interpretací obrazu v mozku dochází ke zpoždění informace zhruba o půl sekundy, toto zpoždění je vyrovnáváno samotnou nervovou soustavou a utváří

tak náš relativní dojem o realitě, platí pouze v bohu, mimo něj se již duše chová jinak.

Každá hmota má svou energetickou a informační podstatu

Teleportace kvantových stavů je možná i u elektronů, vznikajících při komunikaci mezi jednotlivými neurony a jejich celky jako formace myšlenky. Typicky charakteristické prostorově orientované vlny mají svou informační hodnotu, která je dále trans-formována na základě podstaty informace v

hmotu, energii, skutek a jiné.

Rozděl a panuj

Jsme pánem nad svým
osudem, oddělte proto vše zlé
od toho dobrého a panujte
nad tím byť by nebylo
nespravedlnosti, by nebylo
hněvu, by nebylo nenávisti, by
nebylo zášti, by nebylo závisti.

Pojď sem, já ti musím něco říct

Ihned zpozorním, proč on či ona chce semnou na tomto místě mluvit a jaké důvody jí nebo jeho vedou k tomu, aby mne vtáhli do svého pekla či pekla cizího.

Já nemám rád tajemství

Všechny problémy klíčí z neznalosti.

Zbožňuju překvapení

Vždy doufám v dobro, a proto mne pokaždé dobrý skutek mile překvapí.

Mluvit s tebou

Znamená, někoho vtáhnout do svého pekla, ukrást sobě i jemu podíl na věčném životě. Vždy se tak děje ve formách falešných soudů, kde si viníci snaží odlehčit od svých hříchů a nevinným je falešně kladou na jejich bedra. Pravdou však je, že lež má krátké nohy. Nejen, že zabili sebe i tebe nýbrž a protože stejně vyjde pravda najevo.

Mluvit k tobě

Je cestou spravedlivých,
hledáme li cestu pro zrušení
hříchů, hledejme jí v
odpuštění druhými. Nebojme
se mluvit k nim a poprosit je o
odpuštění, nutné však je začít
konat v duchu opačném,
hřichu, jímž jsme se provinily.
Byť bychom v našem srdci
sjednali nápravu. V tom vzniká
prostor druhému k odpuštění.

Mluvit na tebe

Mluvím li na někoho, rovněž jej vtahuji do svého pekla neb se jej snažím ovlivnit a změnit jeho osud ve svůj, či cizí prospěch, což rozhodně není spravedlivé. Mluvit na někoho znamená, krást mu životní energii a rovněž uhranutí duše, nejen toho na koho se mluví nýbrž i toho kdo na něj mluví. Podíl na věčném životě tak ztrácí oba, neb jsou v pekle lží.

Nehraj si na boha

Platí především pro nepovolané osoby, které neví jak činit aby neškodily druhým v bohu. Je mnoho cest jak si lze hrát na boha, tiše a nepozorovaně manipulovat s lidmi a se vším tvorstvem, avšak mějte na paměti, že hrajete-li si na boha, mluvíte-li cizími ústy, dopouštíte se vědomě svatokrádeže, protože vždy platí základní otázka “a budu to já?”.

Takovéto skutky nepovolaných vedou k vědomému hříchu, který vede až k ztrátě podílu na věčném životě a vyloučením z řad

vědoucích. Povoláný ví jak
šlechtit a neublížit.

Nepovoláný nemá tak
ušlechtilé zájmy, jejich
hnacími silami jsou materiální
a mocenské pohnutky.
Svévolně tak zohavují, co bylo
předurčeno k dokonalosti a
uvádějí jak sebe tak ovládaný
subjekt do záhuby, do pekla.

Pod záminkou boží vůle a z
mocenských důvodů vytvářejí
imaginární a fyzická
podobenství virtuální bohů a
bůžku, prostřednictvím nichž
ovládají masy i jednotlivce. Je
historii prověřeno, že lidé
prahnou po moci, bohatství a

neštítí se zla a násilí, které se rodí už v prvotní myšlence, vychází z jejich srdce. Lidé už jsou takoví, ne každý je z toho to úhlu pohledu člověkem. Kdo hraje si na bohy jako by ukradl druhému i sobě kus života, jako by zabil.

Exodus 20,19

A řekli Mojžíšovi: Mluv ty s námi, a poslouchat budeme; a necht' nemluví s námi Bůh, abychom nezemřeli.

Desatero 4

Nezobrazíš, si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

Chtěli jste mluvit s bohem tak mluvíte s bohem

Což je ono pomyslné psychologické zrcadlo. Správně je to tak, že mluvíme k bohu a on k nám. Mluvit s bohem také znamená dopouštět se Exodus 20,19, čímž se automaticky uzavíráte do svého světa, kde se vám sice splní vše, co jste si přáli, avšak zůstali jste celý život sami. Takové to chyby se dopouští jenom ti, kteří propadli vlastnímu peklu, kteří si hrají na boha či s bohem.

Odděl zrno od plevele

Každou myšlenku si oddělte špatné od dobré, ze srdce od logických. Zkrátka utříbte si myšlení dle povahy myšlenky a jejího původu. Rychle tak zjistíte, že jsou myšlenky vlastní a myšlenky cizí, jež jsou původem z pekla, které druzí sobě připravily. Očistěte své srdce, od těch cizích byt' byste byli své já.

Vše je o možnostech

Každý z nás má ve výbavě nekonečně mnoho možností charakteristických specifickými akčně reakčními vazbami jak srdce, tak logiky. Každý jsme jiný. Každý se pohybuje v jiném emocionálně logickém prostoru, a to i přesto, že se můžeme v určitých fraktálních rysech shodovat. Platí zde motýlí efekt. Bůh je pak universem těchto všech prostorů a sup prostorů, obklopuje nás. Bůh je vševědoucí a všudy přítomný.

To můžeš, to nesmíš

Takto to vždy začíná, cesta do pekla je cestou omezených možností, neb ti co peklo druhým tvoří, sami znají hranice, překročením těchto hranic by jim jejich lež neprošla a praskla.

Ukaž ze sebe to nejlepší

Lidé nás posuzují a soudí podle toho, jací jsme zvenčí, jen bůh a jeho služebníci posuzují a soudí dle myšlenek. Ukažte a sobě dokažte, že jste dobří jak zvenčí tak zevnitř. Ukaž mi lásku.

Vidíš, čemu věříš, věříš tomu, co vidíš

Uvěřit tomuto pravidlu znamená nejen mít dar svatého vidění, ale i možnost konat zázraky. Což nám připomíná rčení, opakování je matka moudrosti, dle tvé víry se staň, mlčeti zlato, mluvíti stříbro a tvá víra musí být silnější. Rovněž nás v určité formě zavírá do vlastního pekla, před psychologické zrcadlo víry. Víra umírá poslední.

Skutky jsou víc než slova

Jestliže obraz je, za 1000 slov pak skutky jsou za miliony slov. Skutky dodáte svým slovům váhu, dokážete, že jste jim sami uvěřily, že kážete vodu, pijete vodu a pak děj se vůle boží.

Spojováním množin ztrácíš sebereflexi, singularitu duše

Bez singularity ztrácíte právo mluvit k bohu či ke komukoli jinému, bez singularity jste v Exodus 19, 20. Bez singularity jste sám před svým zrcadlem.

Bez singularity, ztrácíte já,
protože už není já a ty, ale já
a obraz já. Bez singularity jste
odloučeni od vnějšího světa a
ponoženi do světa vnitřního,
čímž je vaše osobní peklo.

Elementární logika je klíč

Když musíš tak musíš, Když chceš tak musíš, Když nechceš tak nemusíš, Když nemusíš tak nemusíš a jiná podobná pravidla vám pomohou se zorientovat v osudu, či se vyhnout případným pastem v podobě zlých či svévolných přání. Vyřešit podobné situace v osudu pak znamená, vyřešit důsledek odpuštění.

Nikoho nechtěj urážet

Svět jak jej známe je z psychologického hlediska a hlediska víry postaven tak, že v zásadě celý život prožijeme před psychologickým zrcadlem.

Každá urážka tak směřuje na nás. V dřívějších dobách bylo zvykem urážet si navzájem smysly, dovednosti, což vedlo k slepotě hluchotě a jiným nemocem či problémům.

Je třeba vzít v potaz, že čas tu není. Dnes se lidé v urážkách mnohem více specializují s přibývajícím množstvím informací. Jo hold, zkažené

srdce před zrcadlem
nezatajíš. Přitom se stačí
zeptat se sám sebe, zrcadlo,
zrcadlo, copak tě to napadlo.

Tvá voda je mi vínem

Pakliže při chuti je mi voda
tvá, vínem se mi stane.

Tvé víno je mi vodou

Jak snadné je proměnit víno
ve vodu, postačí pít, co káži, a
víno vodou stane se. Však
mějte na paměti, co pro vás je
lékem pro jiného jed může
býti, však kdo s čistotou srdce
se ke všemu staví, nemusí mít
obav vše láskou se zpraví.

Tvé víno je mi vodou, já
odpouštím ti víno tvé nechť ve
vodu se promění.

Kážu vodu, piju víno

Tento skutek vám jednoznačně napoví původ a podstatu energie a záměru vloženého do vody, kterou káže. V zásadě si buď s vámi hraje, nebo to myslí vážně a podle energie pak poznáte, co s vámi zamýšlel. Jednoznačně pak hovoří o formě falši srdce kázajícího, neb proč on nepije, co káže, je snad jed ve vodě kterou podává? Napít se z poháru vody jenž kážou druzí a pocítit, že jedná se o jed znamená uvědomit si, že voda jenž jsem se napil byl jed. Protijedem je vám pak ono uvědomění si v čem je vám

voda jedem a obrátit jej tím,
že napiji se z poháru pravdy
pramene čistého a lásky
plného. Však nic neodkládej,
vše dokonči, byť by tvá mysl
nebyla otrávena.

**Z tohoto poháru já se
nenapiji**

Vždy právo mám odmítnou
pohár jenž mi byl podán neb
neuvěřil jsem v čistotu jeho
obsahu. co jedem mi může
býti já odmítám pít.

Všechno jsou domy

Každá buňka je jako domeček pro živou duši, celé tělo pak tvoří obrovská skupina domečků, jejíž duše utvářejí celkový obraz duše celého organismu. Onen vnitřní program je samoorganizující se složka, která komunikuje s jednotlivými dílčími i komplexními celky nejrůznějším způsobem, chemicky, hormonálně a především energeticky.

Nevynášej z domu

Vždy myslí sám za sebe, na sebe, s sebou což platí i o představách, pomýšlím li na někoho jiného, představuji si jen sám sebe v situaci a čekám na odezvu druhého, zda se k mému snu připojí.

Vy-jímka potvrzuje pravidlo, porušením tohoto pravidla, se stane zázrak zrození a to v momentě kdy spermie vnikne do vajíčka, otevře se a přenesse svou duši do domečku vajíčka. Vynese ji z domu ven.

Co zaseješ, to sklidiš

Zaseji-li hněv jistě, se setkám
s hněvem, zaseji li lásku, jistě
mě láska potká. Sklidím li
však nepochopení, bylo to tím,
že zrno bylo plevelné nebo
padlo na pole neorané.
Kamenem klín vyrážím, hněv
láskou v lásku proměním.
Voda ve víno, víno ve vodu.

Jsi svobodný

Nyní už víš, že o to
nejcennější o svobodu
rozhodnout se o svobodu
uvěřit i nevěřit jsi nepřišel. Tvá
víra je silnější, a proto jsi
pánem nad svým osudem.

Nejprve hladce pak obratce

Od počátku zrození jsme byli
plni víry tak čisté, dány přímo
od boha a jak procházíme
životem mezi lidmi, jsme se
zkazily, neb čemu jsme uvěřily
z života mezi lidmi, nás dělá
jim podobným.

Vykoupením a očištěním nám
budiž poslední soud, křest a
smrt, v kterých nacházíme
odpuštění toho, čemu jsme
uvěřily, ze světa lží, ze světa
lidí.

Nic nezkoušej

Nejlepší je na nikoho nic nezkoušet, kdo nic nezkusí, nic nezkazí, žít v míru a lásce k bližním. Každou vaši zkoušku předchází pokušení a následuje pokušení na straně druhé vám ji oplatit. Matouš 5:38. Slyšeli jste, že řečeno jest: Oko za oko, a zub za zub. Vykoupením jest vám odpuštění. Má je pomsta, i odplata... (Dt 32,35).

Neued' mě v pokušení

Umět se správně rozhodnout bez vlivu pokušení je umění. Neb kdo čistou mysl a srdce má, jistě nepochybí.

Když to funguje, tak nato nesahej

Úžasné pravidlo ověřeno v mnoha profesích, jen je škoda, že jej nepovolání při šlechtění věčného života a osudu, na zemi ve falešné naději, že jim někdo dal právo tuto práci vykonávat, porušují. Všechno má dělat povolání a to, že vše jenom zkouší a věří, že jim to jednou vyjde z nich, dělá nepovolání a svévolníky.

Zkoušej

Zkuste sami na sobě, co chcete kázat druhým, by došli jste poznání, zda požili jste z plodného, či zrna plevelného. Lepší než li zkoušet je však vědět.

Pokora je všelék

Pokora nás učí, jak se v míru a lásce stavit k písmu svatému a k víře. V životě nás pak vede k poslušnosti, pracovitosti a prosperitě. S pokorou vám paměť neselže, neb ke všemu je třeba se umět postavit.

Čas je u boha

Nejtíšší časové měřítko je u boha. Každý máme svůj čas, žijeme tak v cyklickém recyklačním systému rození a umírání. Nikoli lidi, avšak bůh nám vyměřil čas, podle toho jací jsme a co v jeho plánu máme vykonat za dobu svého života, byť bychom se, posunuli dál a více.

Práce šlechtí

V každém ohledu, nás práce šlechtí. Zdokonalením se v komunikaci, pracovitosti, pozornosti, pečlivosti a jiných ctnostech, naše duše získává lepší směr.

Nic neodkládej, vše dokonči

Může a nemusí být onou pomyslnou časosutkovou pastí jenž je sestavena z myšlenek a přání druhých. Kdo dokončil, myšlenku zhmotnil. Však rozdíl mezi peklem a rájem je zda je myšlenka cizí či vlastní.

Ve víře je všechno možné

V co jsme uvěřily, rozšiřuje naše možnosti, proto je pro boha možné vše neb on věří všemu, čemu věříme my. V tento moment však rozhoduje vaše víra a hlas srdce, který úd je ten povoláný.

Počkej

Často je radno počkat, než se Vám utřídí myšlenky, rozdělit myšlenky cizí od myšlenek vlastních a rozhodnout se na základě hlasu vašeho srdce. V daný moment se může zdát, že se jedná o složitý proces, kdo si počká, ten se dočká.

**Nad nikým se nepovyšuj,
před nikým se neponižuj**

Každým povyšováním se či
ponižováním se urážíte sami
sebe. Pakliže přenášíte své
ponížení či povýšení na druhé
je to o to horší, každý pozná,
že to nebylo pravé já.

Pýcha předchází pád

Pýcha nás dělá ve víře a v srdci slepými. Proto když jsme pyšní, přehlížíme pravdu, že se povyšujeme, začínáme lhát sami sobě a ztrácíme prozřetelnost, ztrácíme pravdu. Lež má krátké nohy, což v zásadě vede rovnou k záhubě, čímž je pád.

Víra je logická, potenciál a energii však dává srdce

Je úplně úžasný, fakt, že je vše jak na vypínač čemu věřím a čemu nevěřím, což se zúží na, chci a nechci a platí, věř, čemu chceš, protože, když chceš tak můžeš a když potřebuješ tak musíš.

Potřebujete-li posílit víru, pak platí, když chceš tak musíš a když musíš tak musíš.

Živnou půdou pro tyto pravidla je pak naše srdce, buďte proto opatrní v jaké energii láska, hněv a další, věříte a jakou energii oné myšlenky ve víře propůjčujete, taková energie bude přijímána a taková vám bude vrácena v zobrazení toho, čemu věříte, což uvidíte a zažijete. Levá ruka je srdce pravá je logika.

Láska a pravda vždy zvítězí nad lží a nenávisť

Ve vesmíru existuje rozdělení energii a sil do 4 základních charakteristických a logicky rozdělených forem. Mezi nejsilnější patří láska. Tyto síly jsou vyjádřeny ve všech rozměrech nerovnoměrně a to tak aby v celku působily jako jeden. Zdrojem těchto sil je naše vlastní srdce, přičemž platí, že každý jsme jiný.

**Nedělej nikomu, co
nechceš, aby oni dělali tobě**

**Dělej, co umíš, když neumíš
tak se to nauč**

Nikomu neber, pane bože

Kdo komu uráží, pane bože,
ten znevažuje, pane bože své.
Udělit titul či právo pane bože
má jenom bůh. Pán bůh by,
nikomu pane bože neurazil,
protože káže vodu, pije vodu,
urazil by tak i své pane bože.
Bůh by nikomu, pane bože
neurazil, protože by byl
svévolníkem.

I kdyby jmenování tohoto titulu vyšlo čímkoli ústy, je právoplatné pouze tehdy, když jej sdělí bůh ze své duše duši druhé, neb k němu promlouvá. Jsme pánem bohem ve svém těle, minimálně všichni.

Polibkem tě probudím

Polibek má onu kouzelnou
moc probouzet ze snů bez
lásky do snů v lásce.
Polibkem se otevírá schrána
možností ve víře, že a láska
byla započata, což je
přislíbeno polibkem.

Sranda musí být, i kdyby na chleba nebylo

Je lepší se smát, nežli plakat
nad rozlitým mlékem. Však
dbejte byt' by nebyla urážena
vaše čest.

Bůh miluje sex

Genesis 9:1 “Bůh Noemu a jeho synům požehnal a řekl jim: Plodte a množte se a naplňte zemi.”, otázka zní, mohl by tak dobrý a prozíravý bůh na jedné straně kázat Plodte a množte se a na straně druhé zakazovat sex?

Vše funguje logicky

Vše musí mít hlavu i patu

Každá myšlenka by měla zahrnovat všechny možnosti tak aby dávala okolnímu světu hlavu i patu, všechna pro i

proti, by měli být
zodpovězeni.

Logika nemá logiku

Svobodné a nespoutané srdce je cestou, která ač postrádá mnohdy logiku je tak krásná a živá, však vždy přímá neb je upřímná, můžete si býti ze srdce jisti, že žijete. Kdo nemá srdce jako by nežil, neb je uvězněn v logické pasti, kterou pro něj připravil člověk, aby věděl a uvěznil vás. Co však netušily je, že nedozví se více, nežli jsou sami, neb jsou před vlastním zrcadle pro umlčení srdce druhého. S námi chtěli mluvit, ale k nám jim již nedostatek

odvahy nedovolí. Jedině se svobodným a nespoutaným srdcem jsme schopni dělat zázraky ať již je jakékoli, však vždy podle toho jaké je mu je naměřeno zrcadlem při posledním soudu před skonáním.

O pletichaření

Pletichaření je přímá cesta do pekel, neb lež má krátké nohy, každé šíření informací ať již pravdivých či lživých roztáčí ona pomyslná kola božího mlýnu, jež jsou strojovnou pekla, země i nebe.

Každý jsme jiný

Nejen v charakterových rysech se lišíme, nýbrž i v tom jak se cítíme, jak cítíme tělo i duši jak vnímáme svět kolem nás včetně nás, jak vnímáme boha. I kdybychom byli všichni vševědoucí, stejně je každý z nás originál, i kdybychom věřili

všichni tomu samému, jsme
stejně každý jiný.

Víra umírá poslední

Víra ve věčný život umírá
poslední, proto nepřestávejte
věřit, byť byste nezanikly.

Má víra je tak pevná

Má víra je pevnější než
vesmírné předivo. Má víra je
nedotknutelná je teplejší než
počátek vesmíru. Já rozhodnu
se uvěřit a před mýma očima
mění se celý svět.

Ty máš tolik energie

V zásadě nekonečně mnoho.
Vždy však minimálně tolik
abych vyhrál a ještě něco
navíc, neb nehraji.

Nic nebude zapomenuto

**I pouhým pozorováním se
mění podstata a charakter
informace**

**Musím žít, když musíš tak
musíš**

Všechny nemoci těla jsou nemoci duše

Tělo vždy pyká za hřích duše,
proto platí, nenaložte si víc,
než unesete, byť byste
nezemřeli.

Vždyť i věk a chátrání těla je
trestem za hříchy duše, inu
kdo hloupý je, stárne. Kdo stár
je, blbější už nebude, neb by
zemřel.

Mnohdy jsou viny ve falešných
a křivých soudech přenášeny
na nevinné oběti, vězte však,
že trestu praví viníci
neuniknou, neb si budou
muset hodně dlouho počkat

na znovu zrození, trestem jim pak bude žít v pekle, které druhým tvořily a to po celou věčnost, do doby uvědomění si, kdo je já, což jim otevře cestu do nebe a zpět na zem k znovu zrození. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.

Vše je o disciplíně, volba záleží na nás samých

Neporušit tyto pravidla je důležité proto i disciplína je nepostradatelnou součástí naší víry. Volba je vždy na nás avšak, každý musí počítat s tím, že za chyby se platí.

Rozhodnu-li se jednou jdu rovnou za svým cílem

Má víra je mi cestou i pastvinou v práci i odpočinku. Rozhodl-li jsem se, uvěřil jsem, a proto kráčím po cestě víry a komplexního celku pro, která rozhodnutí vznikla.

Zrcadlo, zrcadlo copak tě napadlo?

Ptáte se někdy sami sebe ve své sebereflexi, před svým vnitřním zrcadlem odkud se vzal ten nápad a zdali je vůbec možné, že je váš, když vám není vůbec podoben? Skutečnost je taková, že ne všechny nápady jsou z naší hlavy, často je možné pozorovat, jak vámi druzí manipulují a našeptávají vám různými způsoby různé náznaky, zárodky různých myšlenek, pakliže se usadí, ve vaší mysli, což záleží na vás samých, jsou-li na poli oraném a úrodném, uchytí-li se,

vyroste pak darovaná
informace v komplexní a
ucelenou myšlenku. Někteří
našeptávači jsou znalí
zvyklostí obvyklých, kteří jistě
pochopili, že je čas sázet a
čas sklízet **Kazatel 3:2**.

Očekávejte proto jejich brzký
příchod, neb si jistě přijdou
vyslechnout si, co nového se
ve Vás urodilo. Takto příchozí
informace v podobě zrna
plodného vyroste v pravdě
boží k obrazu našemu.

Genesis 1:26-27, zde je vidět jak se projevuje fraktální obraz světa.

Možná, nebo je váha, ale vše obrací

Vždy záleží na tom, jak zformujete myšlenku, zda bude přijata, záleží od logického závěru a hlasu srdce čtenáře.

**Nesud' nevinného v
nespravedlivém soudu, neb
seznáš hněv boží**

Neházej hrách na zed'

**Nehaž perly sviním / Přejde-li
rána nastav druhou tvář**

**On po mně kamenem já po
něm chlebem**

**Ke všemu se musíš umět
postavit**

**Měj minimálně všech pět
pohromadě a buď rád, že je
máš, hled' však, byt' by byli
tvé**

Vše ovlivňuje vše

**Můžeš mít vše, co chceš,
možností je nekonečně
mnoho**

**Můžeš dělat vše, co chceš,
neb jsi svobodný**

I v chaosu je řád

Co se může na první pohled zdát jako chaotické je při hlubší analýze spleť pravidel a zákonitostí fraktálně se vnořujících iterací.

**Kdyby bylo světlo svíčky
plamen, jídlo už by, bylo
dávno uvařené nemyslíš?**

Zdroj Hvězdná Brána. A
skutečně jste nemysleli?

Nejlehčí je poznat sám sebe

Jedině v pravdě a vcítění se
do sebe mohu poznat sám
sebe. Odolat pokušení mstít
se, lhát, krást a zabíjet byť by
myšlenkou je cestou
uvědomění si, že já si to
nepřál. Jednání v duchu
opačném pak dokazování, že
mé já to nebylo. Slyšeli jste,
ještě neznamená, že jste
mysleli, mluvily či konaly. Kdo

co hledá, ten to co hledá,
nachází.

Pravá láska nerezaví

Pravá láska je na věky,
můžete se hněvat, nenávidět,
hádat se ale pravou lásku
nezlomíte. Pravá láska umí
odpouštět.

**Když ptáčka lapají, pěkně
mu zpívají**

**Miluj bližního svého jako
sám sebe**

Pomáhej bližnímu svému, nechtěj pomáhat lidem

Je jiná logika pozemských a
jiná logika nebeských. Na
zemi platí pomáhej bližnímu
svému na nebi pak nechtěj
pomáhat lidem.

Nejlehčí je naučit se správně žít

Nikomu nepřej nic zlého

Nepřát nikomu nic zlého také
znamená dokazovat, že jsem
tomuto přání neuvěřil a konat
v duchu opačném, tím je
kletba zlomena.

**Kdo chce, psa býti, hůl si
najde**

Tvé poslední slovo je život

**Když přeješ, tak věříš, když
nepřeješ, tak nevěříš**

Pokud někomu něco přeji, tak
tomu musím sám věřit,
neuvěřil-li jsem, pak jsem
skutečně nepřál.

Uvěříte-li vy a je-li vaše víra
silnější, pak se tak stane
podle vaší víry, neb jste
uvěřily. Což platí a o to víc i v
případě, že jste uvěřili oba,
neb se energie násobí.

Nejez banán

Dá se také říci, neopakuj se,
dvakrát do stejné řeky
nevstoupíš a jiné pořekadla.
Opakování je matka
moudrosti, ale otec blbosti.
Vše je o možnostech, budete-
li opakovat pořád ty stejné
možnosti, nedostanete se ven
z vězení oněch možností.
Některé, možnosti si můžete
odpustit jiné, jsou věci
dohody, změna je život a
svoboda má nevyčíslitelnou
hodnotu.

Nejez prase

Není radno požívat slov,
hovad pozemských. Mají
prasata v hlavě, nemůžeme
jim proto baštit vše co řeknou
a co myslí. Nic proti vepři, ten
s námi není ve, při.

Vše zlé se v dobré obrátí

**Nikomu nedělej, co sám
nemáš rád**

Vše je jak na vypínač

Jak myslíš, je důležité

Jsme to, co jíme

Je potrava pozemská a potrava nebeská, jsme to co jíme nejen zemí ale i nebem, neb co jíme na zemi naplní nám žaludek, však co slov se týče plní naši duši. Nejez co nejsi, byť nebyl by jsi kým nejsi.

Ke všemu je třeba se umět postavit

Jakou energii do onoho postavení se ke všemu dáváte, dle toho také sklízíte vše, je zrcadlo. Vždy pravda a láska především zvítězí nad lží a nenávisť.

**Na každou akci existuje
reakce**

**Řešení je problém, problém
je řešení**

Cesta dovnitř, je cestou ven

Kdo nehraje, neprohraje

Nehraj si na boha a
neprohraješ svůj podíl na
věčném životě. V konečném
důsledku je každý souzen dle
toho, jak myslel, dle hlasu
svého srdce, ne hlasu srdce
cizího.

Exodus 20,19

A řekli Mojžíšovi: Mluv ty s námi, a poslouchali, budeme; a necht' nemluví s námi Bůh, abychom nezemřeli.

Jeden úhel pohledu je aby s našimi ústy nemluvil bůh skrze duch svatý respektive duše, jež v něm žijí, aby naše duše nebyla uhranuta a nezemřeli jsme. Druhý úhel pohledu je, že si člověk jako druh dovolil urazit boží právo mluvit k lidem a uzavírá se do pekla s, v tomto případě k Mojžíšovi. Přičemž je známo, že boží slovo je tak čisté, že duše léčí neb k nim promlouvá.

Člověk mluvil s bohem, však kázal byť by bůh nemluvil s nimi. Člověk to vše učinil, protože chtěl dosáhnout kontroly nad jeho mocí. Tento pokus člověk bujaře oslavoval s neúctou k božímu desateru a tím jen dokázal, že pohrdá božím slovem, načež následoval trest boží, promlouvajíc skrze Mojžíšovy a boží skutky.

Logicky vzato, je důsledek fráze Exodus 20, 19 čistá nepravda a vtom je pravdivý.

Já mluvím, jak myslím

**Někdy mluvím, i když jsem
nemyslel**

Vše je dialog

Mluvit k, je dialog. Mluvit s, je
monolog. Mluvit na, je přenos.

Lež má krátké nohy

**Já bych nemohl lhát sám
sobě**

**Řešily to ostatní, neřešily to
podstatné**

**Věřím tomu, co vidím, vidím
to, čemu věřím**

Přiliš myslet není dobré

**Láska je čaroděj a ticho prý
léčí, jen blázni hovoří
jasnou řečí**

Raději v očích druhých blázen
budu, nežli vytvářet peklo ze
lží a všudy přítomné uvádět v
nemilost z neznalosti.

**Mám svůj směr a mám svůj
cíl**

**Amorův šíp, nežli dotkne se
tvého srdce, ty ucítíš jeho /
její příchod**

Nežij život ve snech

Nežít život ve snech je prastaré umění svobodného života, způsob jak přecházet mezi sny, jak si vytvářet sny vlastní, znamená také umět vstoupit do nebe za života a vrátit se na zem, místo kde se sny tvoří. Některé sny si vytváříme sami, jiné nám vytváří naše okolí. Jsou proto sny vnější a sny vnitřní.

Vystoupit ze snu znamená neuvěřit v něj, opustit cestu osudu, opustit tělo, což je v zásadě možné, příjemné a odlehčující, můžeme se také setkat s pojmem zvedání opony.

I zde platí, že vše je jak na vypínač, odcházíte-li, postačí přestat věřit, vracíte-li se, stačí si vzpomenout, kde jste byly a uvěřit, že jste.

Mějte na paměti, že svíce vaší duše svítí navěky. Kdo vystoupí ze snu a pomlčí, o tom co dělal, byť by jeho podíl nebyl pokraden, získá podíl na věčném životě, neb zlomil sen ve kterém nebyl.

Tvá víra musí být silnější

Přiblížíme-li se silou své víry ke komukoli natolik, že se hladiny uklidní a vyrovnají lze zpozorovat a cítit jak se svět pod tíhou rozdílu víry přepíná hned, jakmile sami mlčky přidáme na víře své.

Přidat na víře můžeme jak sílu argumentu, tak intenzitu. Každý jsme jiný, proto mají někteří z nás silnější logický aparát, levá hemisféra tzv IQ, rovněž také intenzitu emocionální aparát ono EQ jenž řídí naše emoce, pravá hemisféra. Někteří, nedosahují takové úrovně jako jiní. Každý jsme jiný. EQ je kvalita logické rovnice jenž

nám umožňuje ohraničit emoce a regulovat tak sílu energie. EQ s přibývajícím věkem klesá, příčinou je lež, tím ztrácíme přímý kontakt se srdcem, jenž je zdrojem energie, a stárneme. Velikost a průběh jednotlivých EQ je nelineární a v průběhu času se mění. Čím menší EQ tím rychleji stárneme, protože se přibližujeme k svévolnictví a sebemrškačství, ubližujeme tím sami sobě. Lidé na sebe připravili takovou past, v níž jsou sami uvězněni. Vše začíná oním pomyslným, to smíš, to nesmíš, to můžeš, to nemůžeš.

Bůh miluje rychlost

Všechny zázraky se dějí s okamžitostí momentu, kdy jsme uvěřily a kdy byla naše víra silnější. Jako bychom postavily obě osoby na váhu a vážili je podle toho, čemu a jak hodně věří. Silnější pak vítězí s okamžitostí momentu.

Bůh miluje přesnost

Máte-li přání nebo tužbu, je třeba ji říct, co nejpřesněji to jde. Čím přesněji ji řeknete, tím více budete překvapeni, jak dokonale Vám bůh naslouchá. Je všemohoucí a milující nebojte se si něco přát, jen je třeba říct přesně

co. Čím více úhlů pohledů tím přesnější je vaše myšlenka až k samé dokonalosti a jednotě ve všech zúčastněných. Jeden obraz je za 1000 slov, představa ve scénářích s obrazy pak ještě více.

**V momentě kdy jsem se,
rozhodl uvěřit, jsem uvěřil**

V okamžiku rozhodnutí zda uvěřit, jste přijaly přesně to, čemu jste uvěřily a učinily tak první krok. Rozhodli jste se, vaše víra vás teď povede.

Jsem pracovitý

Věřím, že jsem pracovitý, proto jsem pracovitý. Této myšlenky se držím a funguje. Vždy jde o management energie, kolik do čeho energie vložíte. Rovněž je nutné mít management času. Pořád něco dělám, a když nic nedělám tak medituji nebo spím a to stejně něco dělám.

Já chci pracovat

Práce mě baví. Nejlepší na ní je, že je mi koníčkem i odpočinkem, jakákoli práce jak duševní tak tělesná. Přece jenom prací trávíme většinu

času, šlechtíme se. Ke všemu je třeba umět se postavit. Když pracuji, cítím, že skutečně žiji, cítím odměnu v podobě zkušeností, cítím jak s odpracovaným časem, duševně rostu v přítomném čase. Dávejte však vždy přednost, v duchu těchto věcí, před prací, neb na věčném životě se musí pracovat, celý život.

Chléb vytlačí chléb

Jako díra mezi zuby, kde chléb vytlačí chléb, střídáme svá zaměstnání, a čím více druhů zaměstnání tím lépe jsme zušlechtěni. Každý druh zaměstnání nám dává jinou formu vzdělání.

Když něco končí, něco jiného začíná

Život sám je nekonečný příběh, rození a umírání, vždy však přichází něco nového.

**Život sám je nekonečný
příběh**

Nejtěžší je smířit se smrtí

**Smrt je jen most na druhou
stranu řeky**

Být či nebýt

**Ztratíš-li cestu, napoví ti
hlas tvého srdce**

Dbej emocionální čistoty neb ta je půl zdraví duše

Vždy poslouchej, ale neposlouchej, co se týče emocí, co přichází z vnějšího světa můžeš, ale i nemusíš přijímat za své. Buť obezřetný neb čistota půl zdraví jest. Emocionální shoda pro danou informaci ti pak napoví, že sdílíte stejný postoj.

Zorientuj se

Orientaci a pozornost v přítomnosti je třeba sledovat a bděle dohlížet na jejím plnění. Je nutné zorientovat se v času i prostoru.

**Naslouchat hlas srdcí je
moudré, však uvědom si
vždy, čí srdce slyšíš**

Prostřednictvím empatie a telepatie lze snadno vyslyšet cizí srdce. V zásadě se pak podle hlasu cizích srdcí můžete uvěřit tomu, co vám osoba předkládá. Snadné je rozeznat lež od pravdy, když slyším hlas tvého srdce.

Já věřím, tomu co vidím

Já věřím, tomu co slyším

**Poslouchej, ale
neposlouchej**

Já věřím tomu, co cítím

Já cítím, to čemu věřím

**Ač voní, smrdí, či bez pachu
je, stejně tomu věřím**

**Mně voní, smrdí či bez
pachu je, čemu jsem uvěřil**

Já slyším, to čemu věřím

Já vidím, to čemu věřím

Já vím, to čemu věřím

Já věřím, tomu co vím

Já vím, co mluvím

**Já věřím tomu, co mluvím, z
duše mé**

Já se slyším

Já se vidím

Já se cítím

Já mám čich

Já mam hmat

Já mám smysl pro víru

**Já mám smysl pro humor,
však pohrdám lží**

**Já si pamatuji, čemu věřím i
nevěřím**

**Já miluji svou paměť, jako
sám sebe, nadevše**

**Já umím si odpustit, čemu
jsem uvěřil, a proto jsem
neuvěřil**

Já umím si odpustit v paměti, avšak nezapomenu

Cejchem odpuštění, pro který mám cit neb v něj věřím, označím myšlenku, kterou jsem si odpustil. Proto se již nemusím trestat neb v pokání vnitřním nalezl jsem odpuštění a v pokoře jsem přeformuloval myšlení v přítomném čase. Odpustit si neznamena zapomenout, neb nic nebude zapomenuto. Výstižnější je, obrácení se v srdci směrem k lásce od hněvu a vznik nové vlastní zkušenosti bez chyby, která již nenastala.

Každý jsme jiný

**Nepřilívej olej do ohně,
prská a může tě zranit**

**Čemu věřím se, stane
pravdou už jen proto, že
jsem tomu uvěřil**

Nevěř, čemu nechceš

S vnitřní cudnou tváří
nevěřím, čemu nechci, proto
přes cudnost a chtíč a potřeby
cítím, čemu věřím a nevěřím.

Když chceš tak můžeš

Mějte však na paměti, že je radno býti v souladu se zákonem, neb nepřej nikomu nic zlého.

Když potřebuješ tak musíš

Když nechceš tak nemusíš

**Musíš vědět, co chceš,
nemusíš chtít a přesto mít**

Když musíš tak musíš

Věřím pravdě

Zahrávej si s nejlepšími, stejně skončíš s ostatníma

Není, rado si zahrávat s nejlepšíma, je rado se od nich učit. Mají nám býti vzorem, abychom i my dosáhly vyšší úrovně.

Kdo si hraje, nezlobí

Podstatné je si uvědomit, že vše má své hranice a právo jednoho končí tam, kde začíná právo druhého. Proto hrajte si ve svém vlastním osudu pouze sami se sebou, na vlastním písečku.

Čas, místo, směr a pořadí jsou důležité

Nikomu nevěř nic zlého

Ty zlé věci se přeci nemusí
dít. Stačí nevěřit a nejednat
podle zlé víry. Mějte na
paměti, že čas tu není, proto
se váš podíl na vině počítá i
tehdy když jste uvěřily. Neb
konali jste, jak jste uvěřily,
konat pak v opaku znamená
neuvěřit a vše v dobré obrátit.

Nikomu neříkej jak

Neříkejte jak, ukažte to, vždyť
skutky jsou za miliony slov.
Skutek je nejlepší forma

modlitby k bohu, protože
promlouváte od srdce a
výsledek je okamžitý.

**Neříkej hop, dokud jsi
nepřeskočil**

Pro hlupáka, každý hlupák

Je marnotratné podezírat
každého z hlouposti. Neb
přátele si drž blízko a
nepřátele ještě blíž.

**Chceš li zázrak, neříkej jak,
podle víry tvé konej**

Dle tvé víry se staň

**Paměť je atributem nutným
pro rozmach duše**

Pamatuj

Nepochybuj, uvěř

Jak komu, jak čemu, jak kdy a jak kde? Byť bychom byli čistí ve víře.

Srdce je pravá, logika levá

Srdce nelže samo sobě, srdce jen svítí různé formy energie podle toho, jací jsme, co chceme, čemu věříme, pozoruj, zda přijde pokyn z levé či pravé strany, to ti napoví, zda přišel emocionální závěr či logický.

Bystré oko sokolí pozoruje okolí

Pozorováním, se učíme, ne vše však musí býti potravou, jsou různé hovada pozemské, jenž vnáší hnus do naší duše, nejezme proto potravu hovad však jezme potravu boží. Onu božskou manu. Buďte všímaví a pozorní, jistě to zpestří váš život, při-nejmenším však získáte nový rozměr v detailu.

Přizpůsobivý

Evoluce dokázala, že
přizpůsobivost je předností
přeživších.

Nehas, co tě nepálí

Když dávám tak dávám

Když dávám tak nic nechci

Ty mi nejsi nic dlužen

Nelituj svých darů

Litování darů je nezmar, který bere duševní čas a energii. Přičemž je v zásadě na nás jak onu energii využijeme. Vždyť už tak je lítosti na světě dost, nač si přilévat olej do ohně. V soudech druhých, že lituji, je má mysl svobodná vtom, že vím nikoliv. Rozdíllem pak jasně a striktně rozvazuji smlouvu s peklem neb jsem se dopustil nesobeckého činu, který mě vymaňuje z domény myšlení hovad lidských.

Ty mi bereš tolik energie

Nebraňte se tomu kdo, co chce a nebudete pak muset o onu energii, soupeřit nýbrž ji budete sdílet. Splynutím energii se energie násobí. Je jí pak dost pro všechny. Nehovořím zde však o splynutí duší co do krycí techniky ovládnání člověka nýbrž o souladu a harmonii v postoji k problematice. Při všech těch chtíčích si však zachovejte čisté srdce a udržujte chtíče na materiální stráně a potřeby na stráně duchovní, protože když potřebuji tak musím.

**Subjektivní potřeby
jednotlivce převyšují
objektivní potřeby většiny**

Každý z nás má právo, mít vlastní potřeby a chtíče. Potřeba převyšuje chtíč, byť by nebylo nedostatku.

Všechno je soutěž

Všechno je dialog

**Dialog před zrcadlem je
pořád monolog**

Maluj čerta na zeď i svaté

Je dobré malovat čerta na zeď, proto abychom věděli, kdo propadl pecku a kdo nikoli.

Máš právo

Máš pravdu

Máš víru

Bez víry byli bychom ztraceni, neb víra nás vede dál napříč stezkou osudu, která se skládá s událostí a situací formujících se, dle toho čemu jsme uvěřily.

Máš paměť

Paměť, je darem nástrojem
nutným pro duševní rozmach
a vývoj. Bez paměti jsme
pouhá těla, žijící z vlastních
srdcí.

**Nezabiješ, Neumři,
Nechcípni, Nepadni,
Nezemři, neskonči, nespi**

Chtěl li by mě někdo zabít ve
snu či v myšlence, nebo v
realitě neuvěřil bych mu dříve
nežli se tak stane, neb čas tu
není. A já káži, nezabiješ a
piji, nezabiješ, neumři,
nechcípni, nepadni, nezemři,
neskonči a nespi.

Žádné zato

Každé zato pramení z pomsty
ať již pozitivní či negativní,
negativní je cestou svévolných
a pozitivní je odměnou všem
spravedlivým v dobru.

Všechny problémy vznikají z neznalosti

Nebudu li vědět všechny
potřebné informace, nemohu
se v zásadě správně
rozhodnout, neb jsem nebyl
poučen o všech možnostech,
s nepoučením pracují
svévolníci manipulující vámi a
utvářející klikaté cesty v
domněnce, že si chrání své
dobré bydlo, že však více

škody napáchají, brzy
shledají. Sdílení informací s
otevřeným srdcem je cesta
spravedlivých a směr utváření
pozitivního rozmachu duše.

Já nemám rád tajemství

Když dávám tak neztrácím

Dary dané bohem, jsou duševního charakteru. Je to stejné jako když učitel předává své znalosti žáku, sám neztrácí, ba naopak získává.

Neznalost neomlouvá, ale dá se odpustit

Vždy záleží na tom, zda ten kdo neznalost má, jí použil s vědomím, že když jí má, či se dopustil chyby nevědomky. Nevědomá neznalost se dá odpustit,

vědomá neznalost je již faleš.
V zásadě se však dá odpustit
vše, vždy záleží na míře
zátěže srdce, a zda odpuštění
dokážete unést.

Ty asi nejsi člověk

Pán bůh, svatí a anděle už
nejsou lidi tak jak je známe.
Jsou polobohové, kteří si již
svůj osud řídí sami. Jsou v
mnohém odlišní od lidí a to
nejen informacemi, které mají
nýbrž také smysly a tím jak
uvažují. Vzhledem k faktu, že
se jedná o bytosti nebeské
nikoli pozemské a, že žijí jak
na nebi, tak na zemi, člověk
nad nimi nemá právo

vládnout, avšak oni mají právo vládnout sami nad sebou.

Genesis 1:28.

Ty asi nejsi člověk je klíč, k otevření mysli, v zásadě si můžeme položit otázku, v čem již nejsem člověkem.

Neber nikomu víru

Věř, že i tobě se může stát, že budeš potřebovat zázrak a pak budeš ty ten, který prohlásí “Podle tvé víry se staň”, či přijmout zázrak a vidět “Podle tvé víry se ti staň”.

Kdo hledá, ten najde

Věř, ve víře buď pevný v hledání neustávej, probádej všechna místa a možnosti jak ve spolupráci s pamětí, logikou i srdcem. Vždy nalezne ten, kdo hledá. Problematika hledání je zhmotnění odpovědi na otázku co. Proto kdo, co hledá to, co hledá, nachází.

Není víra jako víra, každý jsme jiný

Logicky vzato, když každý věří, čemu chce i přesto, že máme dle druhu a původu společnou doménu ve víře a exponentem nám budiž emoce ve víře vložená. Existuje nekonečně mnoho kombinací toho, čemu se dá věřit a čemu se věřit nedá, což nás odlišuje jeden od druhého.

Byl jsem svědkem toho, jak změna ve víře ovlivňuje a formuje nejen charakterovou stránku povahy, ale i fyzickou podobu jedinců. V zásadě pak máme každý jiné srdce což je základním zdrojem naší podoby. Genesis 1:26 Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho...

Blahoslaveni budiž ti kteří uvěřili, aniž by uviděli

Je pošetilé nevěřit pravdě. Pro pravdu je třeba ve víře najít cit. I slovu se dá věřit, je však zapotřebí přistupovat k němu s jemnocitem, jakou pravdu přijmout Vám napoví hlas srdce podle toho, jací jste.

Všechno má dělat povoláný

Čemu kdo věří a jaký je z něj dělá povoláného. Vždy záleží na tom jakou energii myšlenky, které jste uvěřily, propůjčíte. Tak bude chápána. Není každý povoláný a není každý vyvolený. Ke všemu je třeba se dopracovat, co se

jednou naučíš, už ti nikdo
nevezme, ani smrt, to je naše
bohatství v nebesích.

Vždy musíš mluvit k povolaným

Pakliže máte potřebu mluvit k někomu, ať již potřebujete či chcete mluvit o čemkoliv, hledejte duši upřímnou se stejnou nebo podobnou množinou víry dle tématu rozhovoru, osobu na odpovědné pozici a s odpovídajícími možnostmi, proto abyste se mohly cítit uvolněně a nemuseli se bát útoku či nezdaru. Vyhněte se však štváčům, hovadům pozemským a vypočítavým manipulátorům.

Vždy musíš mluvit s povolaným

Čími ústy potřebujete, či chcete mluvit z něj, dělá povolaného, avšak jako byste zabili sebe i jeho, promluví li s ním bůh.

Vždy musíš mluvit na povolaného

A to řek

Abychom mohli tvrdit, že někdo něco k někomu řekl. Musíme vědět, kdo to vymyslel a kdo ke komu promluvil. Až jakmile se všechny tyto informace spojí,

v jednu linii můžeme si být
jistí, že tato duše to byla.

Jsme bezejmenný

Tak jak jsme na svět přišly tak
i ze světa odejdeme, i jméno
zůstane na náhrobním kameni
a nepřenáší se do dalšího
života. Ve smrti máme
odpuštění všech hříchů
pozemských, včetně jména,
které jste si vymysleli. Platí, co
jste si na svět vzali, to si ze
světa odnesete.

Nebud' lakomý, sázej a sklízej

Vždyť čemu kdo věří, je v našich možnostech ovlivnit. Avšak pamatuj, neber, nelámej nikomu víru a nehraj si na boha neb každý jsme jiný.

Jsem pánem bohem ve svém těle

Ani myšlenka mi neunikne.
Paměť mě nezradí. Víra má je
silnější nežli tvá neb vím, že já
nekázalo neb ty a proto se z
tvého poháru nenapiji. Proto,
že jsme byly, stvořeni dle
našeho podobenství, ono
pomyslné Já jsem X/Y,
přichází až po onom já, jenž je
tu od počátku, přestože zde
bylo vždy. Zda jsme kluk nebo
holčička se projeví na tělu až
později během vývoje v
děloze, duše to však ví, tělo je
z pohledu růstu opožděno
oproti duši. Z tohoto úhlu
pohledu je v zásadě možno i

mládnout, poučili se duše ze svých chyb, než li nastanou, změni hněv, jenž promění v lásku v pokoře, pak nepřijde ani trest v podobě chátrání těla i duše. Nic špatně v tom to je. Já je buď X nebo Y od počátku*. U šamanů například dochází k přijímání obou pohlaví v duchovní rovině, přesto, že bývá šaman z pravidla Y umí se k věcem postavit i jako X.

*je možno vidět i Z, chtěli být chlapcem, ač byli ženou či naopak avšak zůstali sedět na dvou židlích.

Před bohem jsme si všichni rovni

Všichni jsme v něm a on je v nás každý z nás je rovnoměrnou rozdílnou součástí jeho. Není menšího nebo většího před ním, neb každý má svůj účel však všechny jsou stejně tak podstatné. Každý má účel žít, byť by žil i on.

Všechno čemu, věřím, se stalo

Vše čemu jsem kdy uvěřil ať již v budoucnosti či minulosti se stalo, což jen dokazuje, že čas tu není.

Kážu vodu, piju vodu

Což mi dává právo být sám sebou, protože jsem již díky tomuto pravidlu poznal hlas svého srdce, tím i sám sebe. Tímto pravidlem se rovněž udržuji v duševní čistotě, neb nepřijímám, co jsem nekázal a nekážu, co bych sám sobě nepřál. Věřím sám sobě, a

proto jsem pánem nad svým osudem.

Vše má svůj čas

Kazatel 3, 1 – 8

Je čas rození i čas umírání,
čas sázet i čas sklízet;
je čas zabíjet i čas léčit,
čas bořit i čas budovat;
je čas plakat i čas smát se,
čas truchlit i čas poskakovat;
je čas kameny rozhazovat i
čas kameny sbírat,
čas objímat i čas objímání
zanechat;
je čas hledat i čas ztrácet,
čas opatrovat i čas odhazovat;
je čas roztrhávat i čas sešívat,
čas mlčet i čas mluvit;

je čas milovat i čas nenávidět,
čas boje i čas pokoje.

Lepší je dávat než brát

Je lepší podíl na věčném
životě druhým dopřát a dát byt'
byste jej nabyli oba. Nežli brát
a nemít jej ani jeden, což je
čirou svévolí.

I přijímat dary se musí umět, ocenit je, je umění

Šlechtné srdce patří i tomu
kdo umí dar přijímat, bez
okolků aniž by měl pocit, že je
něco dlužen, neb nás
nevtahuje do sporů, kdo umí
lásku přijímat, jistě jí umí i

dávat, protože jí již má.
Podobenství o opraváři, přišel opravář opravit počítač krásné Michaele, ona tvrdila, že věčný život je podvod, byla tam však sama, ona duší nad svým tělem vládla jen krátce, stejný duch, jenž vládl nad jejím tělem, vládl i nad jeho tělem, ona mu za práci chtěla dát peníze, neb nechtěla pochopit, že by to byl dar, on jí však peníze odmítl a vrátil. Co ona nepochopila, že on promluvil k ní skutky, i když on nechtěl, byť by dar k nezaplacení obdržela. Tím darem byl podíl na věčném životě, on ztratil svůj neb ho někdo okradl, on se obětoval, byť by ona nabyla svého, neb

by ten její nebyl, kdyby tak
neučinil. Je lepší dávat, než
brát.

Mám právo je milovat, i když mě nesnáší

Odepřít někomu dar v pomstě
je stejné jako odepřít dar sobě
ve svévoli se zatemněnou
myslí hněvem. Z tohoto úhlu
je moudré odpustit a nemstít
se krádeží podílů, neb trestem
je život v pekle, bez podílu, je
jako byste nežili. Proto raději
kráčejte po stezce
spravedlivých a napřimte své
osudové linie změnou ve
vlastním srdci, mluvte k bohu
s otevřeným srdcem,

nemluvte s ním. Je lepší
mluvit k bohu upřímně, i když
rozzloben, nežli zabít oba.

Já mluvím, jak myslím

V upřímném srdci je cesta a
přímá upřímná, řeč je
otevřené vyjádření duše,
avšak ne vždy zpravidla mluvil
ten, kdo myslel a myslel ten,
kdo mluvil. Když pomlčíte,
snadno najdete cestu ven z
pekla, ve kterém Vás hrají.
Mlčeti zlato, mluvit stříbro.

Já myslím, jak mluvím

Poznat zda jste uzavřeni v pekle je snadné, pakliže pozorují našeptávané postranní myšlenky a sám jsem postranní myšlenky neměl pak kdo je tedy měl? Vždyť slovo má být nejpřímější možné vyjádření duše a interpretací srdce, i jedním slovem se dá odpovědět na vše. Ony postranní myšlenky vznikají z vlivů okolí a jsou manipulativní faktory těch, jež si s Vámi hrají. Poslouchej, ale neposlouchej byt' by ses nenechal uvrhnout do pekel.

Já chci více

Je v pořádku a zdravé chtít více podílů na věčném životě, správně bychom měli mít všechny podíly, jak tomu bylo, než byli Adam a Eva vyhnáni z ráje.

Před zrcadlem říkáš, jenom co chceš

Tážeš li se, je ti odpovězeno, kážeš-li je vyslyšeno.

Zlomená svíce

Svíce má zvláštní symboliku, ženy často rády zapalují svíce na znamení zažehnutí lásky.

Jsou-li svíce dvě, pak každá
znamená jedno srdce. Zlomí-li
se jedna svíce, znamená to
zlomené srdce.

Ty mluvíš, a já vidím, kdo

Přeje-li Vám kdokoli ať zlé či dobré, plně postačí uvědomit si, kdo mluvil. Vše se pak jako před zrcadlem otočí na něj. Pravda vždy vyjde najevo, viděli-li jste jej pak to byla boží vůle by pravda, vyšla najevo. Před bohem neskryješ ani svá nejniternější přání, vždyť bez jeho vůle se ani stéblo trávy nepohne. Aneb “kdo to říká, ten to je, na toho to pasuje.”

**Měl jsi být méně zlý, byl jsi
to ty, kdo změnil chod
poslední**

Vše se mění s okamžikem momentu, kdy jsem uvěřil a začal podle své víry konat, ať zlé či dobré. Podle toho nám taky bude naměřeno. Začněte konat dobro a vše se obrátí. Pomstu nechte na bohu ve formě trestu, boží mlýny melou pomalu, ale jistě.

Věčný život je podvod

Ne každý dosáhne podílu na věčném životě. Je třeba ctít desatero. On mu na to řekl: "Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí." Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: "Jedno ti schází. Jdi, prodej všecko co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!", oním následováním není myšleno kradení podílu druhým, nýbrž žít v tomto duchu.

Kdybych nevěřil, nestalo by se tak

Typickým podobenstvím v tomto směru je podobenství o polštáři. Kdybych nevěřil, že je možné s tímto polštářem pohnout, ani bych se o to nepokusil.

V tomto ohledu jsou naše možnosti vždy omezeny prostorem toho, čemu jsme uvěřily, zkusit však mnohdy znamená narazit a zpochybnit urazit tak sám sebe a svou víru. Nezkusit je pak neuvedení se v pokušení. Jiné podobenství o slečně v tramvaji. Nevěřit v odmítnutí znamená nezavírat možnost

oslovení. Uvěřit pak neoslovit.
Uvěřím-li, že je naděje na
úspěch mohu se vždy po této
cestě vydat a oslovit ji neb
vždy je cesta. Stačí jen chtít a
věřit.

Podobenství o krásné
Michaele, ona věřila, že jí
chce, ona věřila, že jí miluje,
ona věřila, že je blázen, on
viděl její víru, avšak mlčel, tiše
jí pozoroval nebíjec součástí
jejího světa jediným signálem
nepromluvil jak je na tom on a
vystoupil tak z prostoru jejich
možností v ten moment se
změnilo vše, dále pak
pokračoval v cestě víry opaku
nebo ona uvěřila, že se

neodvážil a tak určila směr dalšího dění.

Jakoby zde nebyl on a však pouze ona. Sama před svým psychologickým zrcadlem si neuvědomila, že v tyto momenty zde byla sama se sebou.

Sama se rozhodla v soudu upustit od své víry a obrátila směr osudu, kde jí zavane, již bylo předurčeno jí samou neb čas tu není. Všechna pro a proti, si uvědomila v momentu vstoupení na zem neb uvědomění si přijde až s koncem světa. On duchem nepřítomen svým byl, ona vládla nad jeho tělem, že

chtěla, milovala, šlela, ona
sebe ještě nevěděla.

Všechno co řeknu je pravda, k tomu mi dopomáhej bůh

Budte obezřetní a s největší
opatrností zacházejte s tímto
darem. Mějte však na paměti,
že vše je soutěž, proto mlčeti
zlato mluví stříbro. Mluvte v
obecných faktech byť byste
udrželi pravdu čistou a jasnou
a nevymýšlejte si osudy
druhým, neb svoboda má
cenu života a duše.

Mnohokrát je přímé a čisté
licitovat pravdu osudu, která je
již předurčena neb zvěstujeme
pravdu boží a připojujeme se
tak k ní. Bůh spojuje lidi vždy

v místech nabídky a poptávky,
proto buďte přesní a prozíraví
v tom co chcete, neb musíš
vědět, co chceš.

**Před pikolou za pikolou
nikdo nesmí stát, jinak
nebudu hrát**

Pikolou je nám přítomný čas,
v zásadě myslí li někdo na vás
do minulosti nebo do
budoucnosti, pak to dělá
proto, aby na vás nebo s vámi
mluvil. Neb kdo na sebe myslí,
a mluví v přítomnosti, ten
mluví k bohu.

**Když věříš tak můžeš, když
nevěříš tak nemusíš**

Volba je vždy na nás samých,
čemu jsme uvěřily a po které
cestě se dáme. Svoboda duše

je svobodou těla.

Bůh věří všemu proto je v harmonii

Pravá víra je součet všech množin, všeho čemu všichni věří. Proto je také bůh všemocný. Všechno je bůh a bůh je vše. Zrodil se z prázdnoty a v prázdnotu se obrátí, aby se mohl znovu zrodit. Tak jako když se probudí myšlenka ve své singularitě.

Tebe nic neurazí

Pevný charakter nás učí, že klid vítězí, proto nás nic neurazí, neb je li chyby v nás jistě jsme ji v sobě napravily dříve nežli nastala, neb čas tu není.

Já těm snům nevěřím

Všechno je jak na vypínač. V momentě kdy přestaneme, věřit snu se probouzíme. Což platí jak pro sny, které se nám zdají tak pro sny, které prožíváme. Život je pak cesta ze snu do snu, od přání k přání, oddělena čistotou reality, bohem. Vše je jak na vypínač, věřím svým očím? Je třeba umět rozlišit, co je sen, co je zrak, co je představa, co je skutečnost.

Všechno je jak na vypínač

S lehkostí mávnutí motýlích křídel já umím odpouštět si, čemu jsem uvěřil a v nevíru proměnit, slova, obrazy, skutky nic mi není překážkou. Jsem pánem nad svým osudem neb má víra je silnější. V momentě kdy jsem uvěřil a rozhodl se, jako bych stiskl onen pomyslný vypínač a začal konat, čím více konám, tím déle držím vypínač stišťený.

My máme spolu tak krásný vztah

Vždy mám s bohem tak krásný vztah, dává mi vše, co chci, po čem toužím a já mu stejným oplácím. Přesně tak, aby byla nastolena rovnováha. Nikomu nebýt nic dlužen v tom to je. Víím, že by mě nezabil, protože bych mu neuvěřil, proto bych jej nezabil ani já, byť bych mu nebyl nic dlužen, a on mi.

Sebetřýzeň není cesta pro tebe

Nač sebe trestat, vždyť lepší se ze svých chyb poučit a jít dál. Ti moudří, se naučily poučit ze svých chyb ještě dříve, než nastaly. Tresty nechme na bohu a žijme světský život. Naučme se přijímat ty spravedlivé rány poučit se z nich a nepřijímat ty nespravedlivé. Bůh je spravedlivý, to člověk se mstí a zohavuje vše svévolně.

Nic nedělat špatně v tom to je

Dělejme vše v lásce s
poctivostí, vše dobře a
nemusíme se bát trestů neb
nepřijdou. Nač by nás bůh
trestal, když kráčíme po
správné cestě.

V každém tvoru je živá duše

Každá buňka obsahuje živou
duši. Každý máme uhlík.

Na mravence nešlápeš, mouchu nezabiješ

Moucha je úžasná tím, že přišla nato, že vše funguje logicky, fuzzy logicky, či spontánně, že vše je harmonie. To je její dar za hovno :-). Mravenec přišel s úžasnou myšlenkou ve věci osudu. “Vždycky je cesta”.

Od boha se máme stále co učit., bůh je vše kolem nás včetně nás samých je všemohoucí, vševědoucí neb ví, co ví všichni a je všechno v něm, ač to ještě nebylo vše popsáno lidmi.

Podobenství o muším pekle:
Moucha se snahou zachovat
rod nakladla vajíčka do
otevřené toalety, z vajíček se
vylíhlo milion larev, těch milion
larev žilo z výkalů jenž oni pro
ně připravili, těch milion larev
byli lidé, jenž past na něj v
podobě pekla připravily, sami
však ve své vlastní pasti
polapeni byli, on se jim na ni
vysral, oni ve snaze dostat se
z hluboké mýsi, sestavili
fraktální peklo, které se
spirálovitě točilo po levém
okraji, larva přes larvu lezla,
byť by se dostala ven, dvě
larvy pod jeho nohou přes
okraj opustili peklo, v ten
moment přiběhl strážce v
podobě šedivé myšky jenž

bez viny byla a jednu sežrala
on pro spravedlnost neb
každý chce papat, ujal se její
duše byť by nezanikla v tom
odpuštěno bylo tvůrci myšího
osudu, druhá přešla přes
okraj a ztratila se v písku.

On u poslední večeře uvítal
hosta největšího, jímž muší
královna byla, nabídl jí drobek
pokrmu, jenž sám jedl byť by
vyřešil podíl na věčném životě
jí, ona však jeho se ptala na
milion dětí, které se ztratily, on
mlčky jí odpustil a nezabil jí
ani v myšlence neb dohoda
zněla, že z pekla se již musí
dostat ven sami.

Ona odletěla. V onom dokázání, nezabiješ a obětováním se jím, za život jednoho lidského dítěte, skonal, neb čistého ducha byl, povstal, muší královna našla pochopení, že řešení je problém a problém je řešení a odpustila jemu a milion muších duší tak dopomohlo dítěti k životu, těch milion larev zhynulo a duše jejich vrátily se zpět do lidí, on neochořel, i když jemu druzí věštily nemoc, on změnil svůj osud, jeho bojovník s osudem nazývali, on darem svobodu získal.

On svědky v nebesích měl sám, však ujal se božího práva nalézt harmonii, neb kdo hledá, ten najde, mějte však na paměti, že i kdyby moucha byla vám svědkem v nebesích, alespoň někdo za vás bude bojovat, byť by vás bůh neodsoudil za nesplněný slib, neb sliby dané bohu jsou vázané smrtí, muší královna mlčela, on nezemřel., byť by nepadl ani jeden svatý on v soudu s bohem vyhrál, ten se nasral, protože již musel a zvedlo se moře.

Jé ty tady máš zrcadlovky

Zrcadlovka je speciální druh postavení duše, která staví, předkládá psychologické zrcadlo a záměrně se schovává mezi zrcadly vždy na odvrácené straně zrcadla, tak aby uchránila hlas svého srdce před vším zlým. Život mezi zrcadly je věčná obezřetnost.

Ochrání Vás však před kletbami a pokusy hovad pozemských. Co vše jsem si musel vyslechnout za zrcadly. Když jsem nemyslel já, tak kdo myslel?

V upřímném srdci má bůh zalíbení

Upřímné srdce jen svítí, co jej napadne, je primitivní, je-li dobré, získává, je-li špatné, ztrácí, já vím. Pro uzdravení upřímného srdce postačí onu osobu postavit před psychologické zrcadlo, samovolně se pak ve své vnější sebereflexi vyspraví.

Uvědomí si, co zapříčinilo
krváčení a pud sebezáchovy
jej přinutí vyvarovat se
opakování stejné chyby před
zrcadlem. Mlče-ti zlato, mluvit
stříbro, co si nechci přisoudit,
si mohu odpustit.

Bůh, hříšníky miluje, ale hříchy nesnáší

Každý hřích je nelibý v očích
božích, hříšníci jsou tak
trestáni ve své svévoli
samotným hříchem. Některé
tresty přicházejí za hříchy z
minulých životů.

Smlouva s peklem je podvod

V domnění, že jim nato nepřijdou, uzavřeli s nevinými za cenu jejich i své duše smlouvu, jež nebyla podepsána. Neb všechna ano či ne vám vkládali do úst. Kdykoli jste k nim promluvily, jako důkaz toho, že jste smlouvu neuzavřeli. Řekli pouze pohrdavé a povyšující se co, prosím a podobně, tváříce se, že jste nic neřekli, protože to z jejich mysli nevyšlo. Že však jim jejich lež peklem je zjistí. Proto je cestou z pekla vždy

nesobecký čin. Mlčeti zlato
mluviti stříbro.

**První slovo platí, druhé leze
z gatí a to třetí neplatí,
protože je bez gatí**

První slovo dělá chlapa, druhé už jsou výmluvy a třetí je pak útěk ze strachu. Vše je sice kompromis a dialog, avšak čím více se oddalujete od svého prvního záměru, tím více ztrácíte kontrolu nad situací a samým sebou. Když žena řekne ne, znamená to ne, když vysvětluje, chce být přesvědčována.

**Přijde-li soud pak láska a
spravedlnost, vždy
převyšuje ostatní síly a
vítězí**

Začne-li vás někdo soudit,
ukážete mu svou lásku, ta bude
vaším obhájcem.

**Každý špatný skutek je po
zásluze potrestán**

Vše zlé co jste kdy zplodily, se
vám nevyhnutelně vrátí, v
různých podobách a formách
a to i v případě, že jste svým
zlem již zásluhu získali.

Každý dobrý skutek je po zásluze odměněn

Dobro plodí jen dobro, postačí si všímat a pozorovat okolí uvidíte sami ony maličkosti, které zpříjemňují váš život v součtu mnohem, převyší energii vloženou do vašeho dobrého skutku.

Každý dobrý skutek vás ihned naplní blahem, láskou a radostí.

Ta pravá odměna však přichází od boha postupně, jací jsme, takový je i on k nám, on je nám naším vnějším zrcadlem přes

všechny své údy k nám ve
skutcích promlouvá.

**Vždy vím vše, co potřebuji
vědět, tak mě život připravil**

Narodili jsme se a věděli jsme
vše, ti co žili život v pekle,
které druhým tvořili, umírají a
ví, že nic neví. Neb nic je pro
ně podíl na věčném životě,
neměli jej, protože v něj
neuvěřily.

**Důležité je umět položit
otázku**

Bez správné otázky, nemusím
nenalézt odpovědi. Na
hloupou otázku, hloupá
odpověď. Je třeba zvážit

všechna pro a proti při formulaci otázky zpravidla, množinovými operacemi v n rozměrném prostoru, kde každým rozměrem je n rozměrný parametr předpokládané domény odpovědí emocionální úrovně nevyjímaje.

U špatné otázky můžeme se jen dovtípit správné odpovědi s odhadem a předpokladem čeho se dotazující domáhá, což vnáší do dialogu určitou parametrizaci a vyžaduje důvtip a určitou úroveň empatie. Hlas srdce vám napoví.

Vždy je třeba vědět kde hledat

Hledejte v písmu svatém. Pijte z čistého pramene. Rovněž je důležité u koho hledat podle toho kdo, čemu věří. Kdo co hledá, ten to co hledá, najde. Znalost správného zdroje informací, je umění hledat v prostoru společných podmnožin všech známých vlastností.

Oběma nohama na zemi

Naložili jste si víc, než
unesete a víra se Vám hroutí?
Klid vítězí, postačí být oběma
nohama na zemi.

Neděle

Setrvejte v činnosti i v neděli a věnujte tento čas odpočinku v duchu, rozjímání nad těmito věcmi, modlitbou a meditací. Výsledky se projeví přímo na vaší duši a to exponenciálně s každou vteřinou, kterou věnujete sobě. Prací na své duši, ji dáváte nové rozměry a jen tak vykročíte z černobílého světa dvou rozměrného pohledu na sebe sama. Duši Vám nikdo nevezme, když o ni pečujete. Jste to vy a jste s vámi po celou věčnost.